

Primorski dnevnik

Poština plačana v gotovini
Abb. postale I gruppo

Cena 90 lir

Leto XXVIII. Št. 238 (8331)

TRST, nedelja, 8. oktobra 1972

PRIMORSKI DNEVNIK je začel izhajati v Trstu 13. maja 1945, njegov predhodnik PARTIZANSKI DNEVNIK pa 26. novembra 1943 v vasi Zakriž nad Cerkljem, razmnožen na ciklostil. Od 5. do 17. septembra 1944 se je tiskal v tiskarni »Doberdoba« v Govcu pri Gorenji Trebuši, od 18. septembra 1944 do 1. maja 1945 v tiskarni »Slovenija« pod Vojskim pri Idriji, do 8. maja 1945 pa v osvobojenem Trstu, kjer je izšla zadnja številka. Bil je edini tiskani partizanski DNEVNIK v zaslužjeni Evropi.

Pred volitvami

Priloge za letošnje volitve v tržaški občinski svet poteka v ozračju izredne politične pozornosti, saj bodo, kljub temu, da so samo upravne, v resnici predstavljale politični test za usmeritev v državi. 26. novembra bo v Italiji volilo 3.200.000 volivcev v 746 občinskih svetih in med njimi v občinski svet štirih večjih mest (Trst, Novara, Pavia in La Spezia), od katerih je Trst največje mesto in ima istočasno tudi največjo odmevnost v državi.

Zato je tudi logično, da je pozornost vse Italije za to priloženost usmerjena na naše mesto in da so že napovedani obiski najvidnejših predstavnikov strank. Zato tudi ni nič čudnega, da je celo uradni obisk predsednika republike v znatni meri dobil neposredno strankarsko-politični značaj, ki odraža, kar se dogaja v centru, od koder je s tem obiskom zavlečen veter centrizma. Nič čudnega torej ni, da ob tem obisku Slovenci nismo bili niti omenjeni, čeprav je prav naša prisotnost pogojila posebni statut dežele, da se ni govorilo o sožitju, odprti meji, niti o popolnejši avtonomiji naše dežele.

Povsem logično je tudi, da vlada za tokratne volitve veliko zanimanje vsega tržaškega prebivalstva, ker gre za občinsko upravo, ki je imela v naši mestni zgodovini vedno velik pomen in katere važnost si se zavedamo vsi. Podobno kot v centru sta tudi tu v ospredju dve politiki, ki se skušata zamenjati: odprtejša, širša demokratskejša pogleda z zaprtostjo, obnoviti spore, obnavljati nacionalistično hajko okrog cone »B«, kot se to sedaj dogaja z nerazumljivo akcijo okrog pokojnih, skratka ponovno ustvarjati ozračje napetosti.

Za volitve pa smo seveda še posebej zainteresirani Slovenci, ki kot sestavni del skupnosti, kateri ni vseeno, kako se bo vodilo občinsko upravo prihodnjih pet let, niti ni vseeno, kakšen vpliv bodo volilni izidi imeli na splošno usmeritev v državi. Povrh tega pa se gre za demokratsko občinsko upravo Trsta, v kateri je že pred dvema poslovnima obdobjema prišlo do odločilnega prekreta, ko je slovenski predstavnik prvič postal občinski odbornik in s tem kot Slovenec prevzel odgovornost za neposredno upravljanje občine. Občinske uprave so skratka za nas toliko bolj zanimive, ker gre za demokratske organe oblasti, v katerih lahko neposredno nastopa-

mo in sodelujemo.

Stranke v teh dneh sestavljajo kandidatne liste in so po večini že pričele pobirati podpise za njih vložitve. Dokončno podoba kandidatnih list še ni znana, vendar pa je očitno, da bodo na nekaterih slovenskih predstavnikih, ki bodo imeli tudi stvarno možnost za ponovno izvolitev v občinski svet. Zaradi tega, kot tudi zaradi splošnega vpliva na izvolitev občinskih svetovalec, je treba ponovno opozoriti na izreden pomen preferenčnih glasov, ker dajejo prav preferenčne glasove volivcu, da dvakrat vpliva.

Priloge za volitve potekajo v posebnem političnem ozračju, ko fašizem ponovno dviga glavo in ko bo Almirantejeva MSI — nacionalna desnica skušala za vsako ceno ponoviti dejni volilni uspeh na političnih volitvah.

Zato obstajajo možnosti različnejših provokacij, nasilnih napadov in čujejo se tudi govornice o povezavah črne internacionalne, torej o povezavah različnih neofašističnih skupin, zlasti tu na našem področju, ki je na stičišču različnih stvarnosti in kjer ima črna internacionala ves interes, da pokvari sedanje ozračje dobrega sosedstva.

Le nekaj dni nas loči od pričetka uradne volilne kampanje, ki bo nedvomno bučna in ostra. To je razumljivo in to tudi »spada k stvari«. Je nekaj povsem naravnega, ko kandidati in stranke javno zagovarjajo svoja stališča in branijo politiko svoje stranke. Vendar pa smo glede tega Slovenci v specifičnem položaju. Zavedati se namreč moramo, da so poleg politične razčlenjenosti, nujni tudi skupni enotni nastopi za obrambo naših narodnostnih pravic, da je do takih enotnih nastopov že večkrat prišlo in da so vedno prinesli pozitivne ali vsaj zanimive sadove. Zaradi tega je tudi umesten poziv Slovenske kulturno-gospodarske zveze, odnosno njenega izvršnega odbora, ki je na zadnji seji opozoril stranke, ki se sklicujejo na demokracijo in slovenske kandidate, naj se v volilni kampanji izogibajo osebnim napadom v polemiki, katere ostrina naj prihaja do izraza le v političnih stališčih. Slovenski kandidati morajo imeti v vidu dejstvo, da so za globalno zaščito naših pravic potrebni skupni nastopi in da volitve takih nastopov ne bi smele ovirati, ali celo preprečiti.

BOGO SAMS

Avstrijske oblasti naj ukrepajo proti šovinistom

Ob stopnjevanju napadov šovinističnih skrajnežev proti dvojezičnim napisom na Korškem se med slovensko javnostjo širi val ogorčenja in protestov zaradi pasivnega zadržanja avstrijskih oblasti, ki niso imele za potrebno, da v kili zatrejo tovrstne izgrede.

Nerazumljivo zadržanje oblasti pa seveda daje duška šovinistom, ki so javno napovedali, da bodo do 10. oktobra, ob obletnici plebisiteta iz leta 1920, odstranili vse slovenske napisne na Korškem. Korško vodstvo ljudske (demokratske) stranke pa se je medtem izreklo za kreivizir, da je njegova stranka za izvajanje dolžob državne pogodbe, vendar je dodal, da je nemogoče izvajati neki zakon pod zaščito policije.

Kot smo že večkrat poročali, so bile v Mariboru demonstracije proti ekstremističnim izpadom na Korškem. Na sliki vidimo študente s transparenti in zastavami pred mariborsko železniško postajo.

ŠELE DEVET UR PO STRELJANJU POLICIJA VSTOPILA V LETALO

Tragičen zaključek na ronškem letališču: zračni gusar mrtev s prestreljenim čelom

Gusar je bil 21-letni bivši padalec Ivano Boccaccio iz Vidma - Zadele so ga tri kroglice - Dresirana psa utrla policistom pot v letalo - Je imel ugrabitve sodelavce?

Zračni gusar, ki je v petek popoldne preusmeril letalo »fokker« italijanske letalske družbe ATI na letališče v Ronkah, je mrtev. Njegovo truplo so našli večerj približno ob 4. uri agenti padovske policije, ki so stopili v letalo potem, ko so vanj prej spustili policijska psa. Tako se je tragično zaključil prvi primer zračnega gusarstva v naši deželi.

Mladenič, ki se je prijavil na letališču pod lažnim imenom Zanetti, je danes popoldne v mršvašnici v Ronkah uradno spoznal njegov oče 46-letni Ferruccio Boccaccio. Gre za 21-letnega Ivana Boccaccia, ki se je rodil v Saronnu a je živel v Vidnu v Ul. Cividin. Bil je zaposlen kot trgovski potnik pri tovarni električnih ur Solari & C. in je pred nekaj meseci odslužil vojaški rok pri padalcih. Po srečnem naključju se mladenič pred nekaj meseci ni vkrcal na britansko vojaško transportno letalo »Hercules 130«, ki je strmoglavilo v morje v bližini Livorna.

Goriški državni pravdnik dr. na tiskovni konferenci izrekel svoj Bruno Pascoli je včeraj zjutraj po pohvalo varnostnim organom in je v glavnih obrisih podal raz-

voj dogodkov na letališču v Ronkah. Potem ko je na kratko opisal, kako je Ivano Boccaccio preusmeril letalo in zahteval 200 milijonov lir odkupnine, kako je po svobodni potnik in kako je posadki uspelo pobegniti, je sodnik govoril o dramatičnih trenutkih, ko je prišlo do oboroženega spopada med agenti in gusarjem.

Bil je že sam v letalu in po dramatičnem pogovoru s kontrolnim stolpom je Ivano Boccaccio vrgel ročno bombo, da bi dokazal prisotnost, da je odločen uresničiti svoj načrt. V tem trenutku so poslegli podčastnik javne varnosti Valente, apunat javne varnosti Barbarossa in apunat karabinjerjev Piscopo, ki so se splazili pod truhel letala do pilotske kabine. Od tu so streljali na Boccaccia, ki je odgovoril s svojim orožjem. Agentje so smrtno ranili gusarja, medtem ko je ta lažje ranil apunata Barbarossa.

Od tega trenutka dalje se gusar ni več oglašal na pozive kontrolnega stolpa naj se preda. Varnostni organi so zastržili letalo in letališče in so čakali na razvoj dogodkov. Približno ob 2. uri so prišli na letališče v Ronke kapetan javne varnosti Maurizio Montalto in agenta Vincenzo Coniglio ter Marcello Marchetti z dvema policijskima psoma. Po približno eni uri in pol čakanja, so se organi javne varnosti odločili, da spravijo psa v letalo. Zato je agent Coniglio prislonil k »fokkerju« letev, po kateri so psa ter za njima agent Coniglio in kapetan Montalto zlezli v letalo skozi eno odprto okno. Agenti so našli gusarja mrtvega na tleh v kratkem in ozkem hodniku, ki povezuje pilotovo kabino s kabino potnikov. Preden je v letalo stopil zdravnik dr. De Benedettis, da bi uradno ugotovil Boccacciovo smrt, so razstreljavalci pregledali letalo, da bi ugotovili, če je gusar morda miniral letalo.

Razstreljavalci so najprej odprli veliko črno torbo, v kateri naj bi po gusarjevi izjavi bila dva kilograma plastike, a so v njej presenečeni našli skrbno zvito padalo. Zdravnik je tudi ugotovil, da je gusar umrl približno devet ur prej, torej le nekaj trenutkov po oboroženem spopadu.

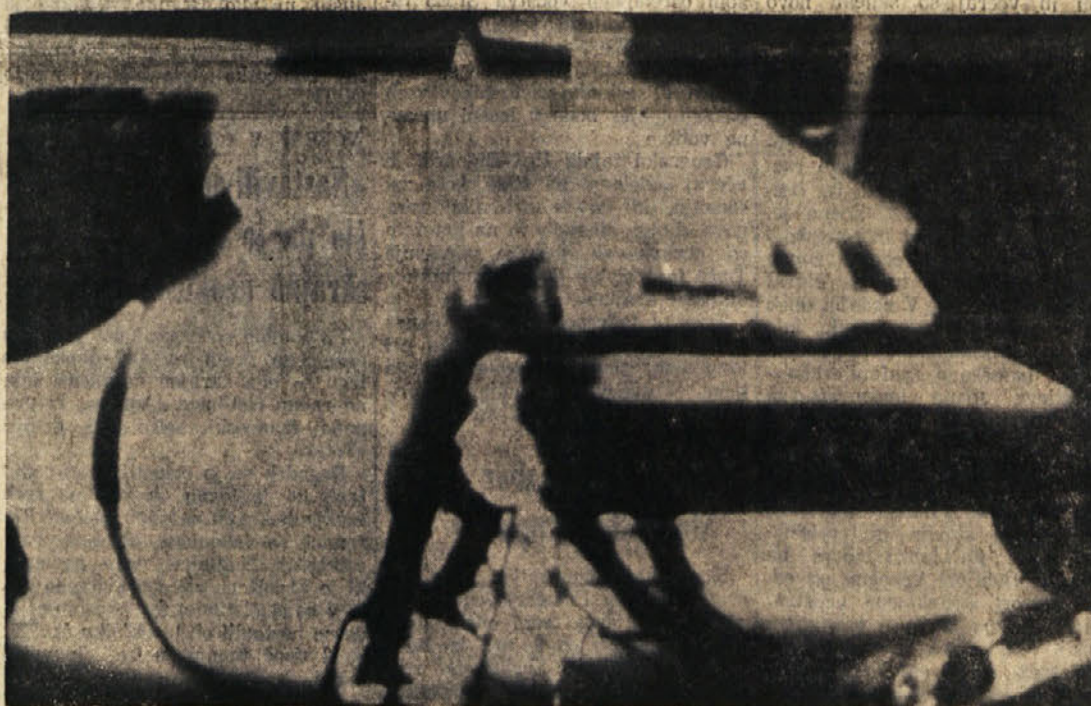
Na podlagi serijske številke padala so preiskovalni organi odkrili Boccacciovega očeta in tako identifikacijo.

(Nadaljevanje na 8. strani)

DANES

jejo akcije južnovietnamskih partizanov, ki čedalje bolj zaskrbljujejo saigonske vojaške oblasti. Tako v Ameriki kot v Severnem Vietnamu sodeluje, da so vesti o bližnjem sporazumu med Washingtonom in Hanoiem le Nixonova volilna propaganda.

Enotni odbor proti fašizmu in represiji v Trstu je izdal poziv na demokratično javnost v zvezi

Policijski agent Coniglio gleda v letalo, potem ko sta psa že zlezla vanj

VČERAJ LJUTRAJ V BOCNU

Zaključen 13. kongres italijanskih časnikarjev

Adriano Falvo po razburljivem glasovanju potrjen za predsednika časniške zveze

BOCEN, 7. — S udeležbo A. diana Falva za predsednika vsežidnega združenja italijanskega tiska se je v Bocnu danes zjutraj zaključil 13. kongres italijanskih časnikarjev. Na zaključnem in dokaj vročem delu kongresa so delegati zasedali nepretrgoma od 14. ure včeraj do danes zjutraj. Falvo je prejel 123 glasov, njegov tekmelec Flaminio Piccoli, čigar kandidatura je podpirala desničarsko obarvana opcija, pa je prejel le dva glasova manj, 121. To dejstvo dovolj zgornjo priča o boju, ki je potekal na kongresu. Večkrat pozno ponoči je že kazalo, da bo prevladala opcija, saj je kongres odobril njegovo resolucijo, medtem ko je zavrnil resolucijo sedanjega vodstva. Danes zjutraj pa so delegati izglasovali se tretji dokument, ki med drugim poziva novi vsežidni svet, naj se bori za dosegi ciljev kategorije, predvsem kar zadeva pravico časnikarjev, da sodelujejo pri osnovnih izbirah, v katerih delujejo. Resolucija se zavzema tudi za čimprejšnjo predložitev parlamentu zakonskega osnutka o podpori založništvu, ki naj zaustavi proces koncentracije ter naj omogoči reformo RAI-TV s preprosto decentralizacijo oblasti.

Poleg predsednika so na kongresu izvolili še enajst članov vsežidnega sveta. Med izvoljenimi je šest predstavnikov večinske struje crinovamento sindacale: Ceschia, Curzi, Carcano, Milani, Bologna in Panozzo, in pet opozicije: Forti, Barbieri, Gagliardi, Zeri in Trosino.

Novozvoljeni vsežidni svet se je takoj sestal po zaključku kongresa, ponovno pa se bo sestel 24. oktobra, ko bodo imenovali novi izvršni odbor.

z fašističnimi provokacijami pred tržaškimi šolami. Odbor poziva javnost k budnosti.

V pripravo na deželno konferenco o vojaških služnostih se je včeraj sestel v Ronkah enotni odbor za odpravo vojaških služnost, poročilo je imel doberdobiški župan Jarc, ki je prisrčno seznanil z dosedanjim delom odbora in peticijo s točkami za odpravo vojaških služnost.

Sloveno slovensko gledališče iz Trsta je sinoči odprlo gledališko sezono v Gorici z nastopom ljudskega odra s farso »Kadar se ženski jezik ne suče«.

PISMO IZ RIMA

Kitajci prihajajo

»Ali si videla živalice iz bambusovine, saj so naravnost božanske! Pa blago? Cu-do-vi-to! Pa če pomisliš, da se oni oblačijo vsi na isti način. Končno pa so zelo elegantni, revščina si videla, da niso vsi p...« Če jih pogledaš od blizu, ke in podobne pogovore poslušali na kitajski razstavi, ki je te dni zelo v modi pri gospeh boljše družbe, ki si s komici utirajo pot, da bi si kupile spominček.

Kitajci si niso mogli izbrati boljšega mesta, da so se pojavili pri nas. Rim je namreč kraj, kjer je videti kontrast med dvema nočnoma življenja, med dvema planetoma, med dvema družbama, naravnost dramatičen. In je logično, da Rim reagira s snodstičnim zadržanjem, ki ga izražajo pogovori dobrih-lečih

žensk, polnih občudovanja pred obrtniški izdelki, kakršni so bili v modi že v 18. stoletju.

Gesla, ki diskretno poveljujejo Maoetungovo politiko — religijo, poudarjajo predvsem osnovno misel: potrebno je prizadevanje vsakega posameznika v okviru splošnih naporov. To pa je pravo nasprotje z »antireligijo«, ki prevladuje v Rimu, kjer se osnovno življenjsko vodilo izraža v besedah »Chi te lo fa fare«. Če pa si pazljivo ogledamo razstavo, lahko ugotovimo, da Kitajci kulturne revolucije prav dobro vedo, zakaj in za koga nekaj delajo.

Poleg žadovih okrasov in drugih izdelkov iz kitajske tradicije, pa najdemo na razstavi tudi grafikone industrijskega razvoja in pridelke poljedelstva, ki je duša kitajske revolucije: kmečke revolucije, trdno zasidrane na zemljo. Skratka, razstava hoče pokazati kontinuiteto med tradicijo in revolucijo. Dejstvo pa, da je razstava v Rimu, simbolu popolnega zanikanja tradicije (Kolosej, ki se podira) brez revolucije, nam pove, zakaj je današnja Kitajska tako nerazumljiva. Lahko bi rekli, da je še bolj nerazumljiva sedaj, ko jo ljudje začnejo spoznavati, kot pa takrat, ko smo jo poznali le preko propagande in je marksizem vzbujal strah in grozo, kot da bi bili Kitajci nekakšni marsovci.

Sedaj pa Kitajci postajajo ljudje, dobivajo človeško podobno, kot je naravno za kmečki narod. Videli smo maketo električne centrale, ki je združena s kmetijsko zadruzo: močje gre za najzanimivejši razstavljeni »predmet«, vendar obiskovalci gredo mimo njega, ne da bi ga pogledali. Seveda, kako bi lahko vzbudili zanimanje industrijski kompleks, ki ga sestavljajo nizke hiške, bolj podobne kmetijam, ne pa ogromne stavbe iz jekla in stekla. Tu pa imamo neko družbo, ki se hoče uresničevati »znotraj narave, imamo industrijski proces, ki se razvija s ritmom bioloških pojavov in nekako absorbira njihove strukture. Na drugi strani pa imamo našo družbo, ki se uveljavlja z uničevanjem narave in za katero je »nemoralno« vse, kar je najbolj naravnega.

Nasprotno pa se v Rimu ne čudijo ogromni Maovi sliki, ki kraljuje nad razstavo. Podobnih slik imamo ni na kupe — svetnike in škoje v rdečih plahtastih plaščih — v naših baročnih cerkvah. Je pa neka razlika: v tiste naše svetnike nihče ne verjame, medtem ko Kitajci verjamejo v svojega Maoetunga in se izenčujejo z njim s psihološkim procesom, ki spreminja mističnem v masovno demokracijo.

Spominjam se na odlomek iz Snowa, znamenaj angleškega sinologa: govori o dekletu, ki je delala pod gospodarjem do enajstega leta starosti. »Sedaj sem stara 23 let. Po revoluciji so mi dali kosček zemlje. Pri delala sem res zela od drugih in so mi poverili vodstvo skupine za vzajemno pomoč. Pri tovariših sem se naučila brati in pisati. Potem sem začela učiti druge. Zanimala sem se tudi za politiko in življenje je postalo boljše. Sem delavka in rada pomagam drugim.« V teh stavkih je ves pomen kitajske razstave v Rimu.

V vpisni knjigi pa sem prebrala tudi drugi stavek, zaradi katerega me je bilo močno sram: »V to krasno palačo, ko vrti Maovi dečkarji«. Prepričal sem se, da marsovci ne prihajajo s Kitajske: imamo jih doma.

MARIO DEZMANN

Nadzorstvo nad pismi

KUALA LUMPUR, 7. — Malajzijske oblasti so poostrele nadzorstvo nad poštnimi posilkami, se zlasti po zadnjih vestih o eksplozivnih pismih, ki so iz te države prispele v Italijo. Zali. Nemčijo in Avstrijo.

Drzna akcija osvobodilnih sil v samem središču Pnom Penha

Po mnenju Hanoia so vesti o sporazumu med Severnim Vietnamom in ZDA le Nixonova volilna špekulacija

PNOM PENH, 7. — Partizanski diverzanti so nekaj pred zoro minirali največji pomponski most, pod katerim teče eden od štirih tokov Mekong. Diverzantska skupina je bila, po pričevanjih enega od ujetnikov, sestavljena iz 170 mož, medtem ko je v predmestju kakala še skupina približno 80 partizanov. Komandos je napadel tudi parkirišče oklepnih vojaških avtomobilov nedaleč od francoskega veleposlanstva. Pri tej akciji je bilo uničenih približno 15 oklepnih vozil.

Partizanska akcija je povzročila v kambodžanskem mestu dokajšen kaos: število izgub med vojsko se ni znano, govorniki se vsekar o vsaj 50 mrtvih.

V Vietnamu so partizani napadli mesto My Tho, približno 50 kilometrov jugozahodno od Saigona. Akcija sodi v okvir povečane pritiska na področje neposredno okrog Saigona, kjer so večeraj partizani zasedli vrsto vasi oddaljenih manj kot 20 kilometrov od južnovietnamskega glavnega mesta. V saigonskih vojaških krogih prevladuje mnenje, da je to nova faza ofenzive o svobodilne fronte, ki traja že sedem mesecev. Današnji napad na My Tho se je začel z močnim

minometnim ognjem: poglavitni cilji partizanov so bili vojaško poveljstvo, oporišče oklepnih vozil ter letališče. Opoldne so bili boji še v teku. Po prvih vesteh pa naj bi v spopadu izgubilo življenje 30 saigonskih vojakov.

Ostre borbe so v teku tudi na področju osrednjih planot nekaj kilometrov od Kontuma.

Ameriški bombniki »B 52« so včeraj opravili 16 poletov nad Južnim Vietnamom (7 na področju Saigona), pet napadov pa je bilo na pokrajino Dong Hol, ki leži 70 kilometrov severno od demilitarizirane pasu.

Severnovietnamska tiskovna agencija sporoča, da so včeraj ameriška letala ponovno odrgla mine na kanale, po katerih plujejo do hajfonskega pristanišča. Poročajo tudi, da je ameriško letalstvo bombardiralo Hanoi. Poveljstvo letalstva ZDA je s svoje strani sporočilo, da so severni Vietnamci v četrtek nad svojim ozemljem sestrelili ameriški »phantom«.

Severnovietnamski radio zatrjuje, da so Nixonove izjave na tiskovni konferenci, ki je bila 5. oktobra in po katerih naj bi bila kambodžanska pogajanja v zelo delikatni

fazi, le poskus, da bi si zagotovili glasove ameriških volivcev na skrajšnjih predsedniških volitvah. V Hanoi pravijo, da do 162. sestanka v Parizu ni bilo nobenega pozitivnega razpleta, zaradi trnatega zadržanja predsednika Nixona, za katerega je sedanja saigonska vlada, ki jo vodi Van Thieu, edina ustavna uprava Južnega Vietnam.

Položaj na diplomatskem področju je torej še vedno dvoumen, medtem ko se vojaške akcije zaostrejuje.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Poskus ugrabitve letala na ronškem letališču se je zaključil tragično za zračnega gusarja 21-letnega Ivana Boccaccia iz Vidma. Med streljanjem je zadela več krogel iz karabinjerjeve pištole. Ko so po devetih urah s pomočjo dresiranih policijskih psov vdrli v letalo, so ga našli mrtvega s prestreljenim čelom. Vse pa kaže, da je gusar imel pomočnika ali pomočnike, ki jih policija sedaj vneto išče.

V samem središču Pnom Penha so osvobodilne enote poglavitno zrak, pomemben most. V neposredni bližini Saigona se nadalju-

TRST - EVROPSKO MESTO NA TRGOVINSKI ZBORNICI

Za ponovno uveljavitev naše luke
bo treba odpraviti številne zapreke

Pomankljive zlasti pomorske in kopenske prometne zveze - Sodelovanje med EGS na eni ter Avstrijo in Jugoslavijo na drugi strani odpira nove možnosti - Naši deželi povrniti status obrobnega področja v šestih letih

Dvotedno zasedanje na temo »Trst evropsko mesto«, ki ga je organiziral študijski sklad »Luigi Einaudi« na tržaški trgovinski zbornici, ki ga je sinoči zaključilo s povzetkom glavnih obravnavanih vprašanj, ki ga je podal A. Bignardi.

Včeraj so bila na sporedu tri predavanja, in sicer predavanje z naslovom »Razvojni načrt Evropske skupnosti in tržaške perspektive«, ki ga je imel ambasador G. Colonna di Paliano, predavanje »Odnosi med Zahodom in Vzhodom in vloga Trsta« (občinski svetovalec A. Zimolo) in zadnje predavanje z naslovom »Nove meje tržaškega emporija v evropski stvarnosti« (ravnatelj družbe Stimat F. Favati). Tako v dopoldanskem kakor tudi v popoldanskem delu zasedanja se je razvila živahna razprava, v katero so posegli nekateri predstavniki liberalne stranke, predsednik tržaške pristaniške ustanove Francil, ki je prebral tudi krajše poročilo glavnega ravnatelja Colautija, predstavnik tržaškega združenja spediterjev Riva, strokovnjak za ceste in promet Pellis, predstavnik državnih železnice Sardo in drugi. Medtem ko se je razprava v petek razvila tako ob gospodarskih vprašanjih Trsta, kakor tudi o njegovem kulturnem poslanstvu v tem delu Evrope in zlasti v povezovanju med različni narodi, je včerajšnja razprava zajela izključno gospodarske probleme.

Prvi predavatelj, Colonna di Paliano, ki je vrsto let predstavljal Italijo v višjih organih Evropske gospodarske skupnosti, se je v svojem nastopu pomudil predvsem ob razvojnih načrtih EGS in ob vlogi, ki jo bo našo mesto oziroma naša dežela lahko prevzela v okviru same EGS, predavatelj Zimolo pa je naglasil možnosti, ki se s Trstom v njegovemu emporiju odpirajo zlasti s postopnim poslovnim zbljevanjem med zahodno in vzhodno Evropo. Predavatelj Favati je orisal načrte, ki jih ima družba Stimat v zvezi s tržaško luko, čez katero naj bi se v prihodnje razvil močan pretok hitro kvasajočega blaga (predvsem živega sadja in povrtnine) iz italijanskega juga in v povrtine iz sredozemskih dežel v smeri proti srednji Evropi. Favati je tudi predlagal, da ima Stimat v načrtu predvideti večje razširjanje deželna deželica za sadje in povrtnino v Münchnu na Bavarskem, kamor bodo po železnici na po cesti dovajali blago v kontejnerjih, ki ga bodo poprej pripeljali po morju do naše luke.

Tako v okviru predavanja, kakor tudi med razpravo, so nastopajoči izpovedali določeno optimizem glede bodočega razvoja tržaške emporialne vloge v Evropi. Naglasili pa so nujnost državne in evropske pomoči pri odstranjevanju nekaterih zaprek, ki jih predstavljajo zlasti pomankljive pomorske zveze in zlasti v prav tako pomankljive kopenske zveze z zaledjem. V tej zvezi je bila poudarjena tudi nujnost, naj se naši deželi v okviru EGS povrne »status« obrobnega področja, za katero veljajo razne davčne in finančne olajšave, brez katerih bi Trst ne mogel vzdržati konkurence drugih luk, zlasti se, če pomislimo na izjemno ugoden položaj, ki so si ga znale ustvariti v okviru evropske šestice nekatere luke na severu Evrope (zlasti Bremen in Hamburg). Po stopni odpiranje tržnice v vzhodni Evropi, sodelovanje EGS z Avstrijo

in Jugoslavijo ter zemljepisni položaj našega mesta naj bi v prihodnje omogočili ponoven razcvet zlasti mednarodne trgovine čez to področje, za kar pa je nujno tudi odprti Sueskega prekopa.

Nekateri udeleženci, ki so posegli v razpravo, so nanizali vrsto vprašanj in težav, ki zavirajo gospodarski razvoj našega področja in predvsem naše luke, ki naj bi predstavljala glavni oporni stebel za uveljavitev dežele Furlanije - Julijske krajine v Evropi, in sicer z namenom, da bi jih predstavnik osrednjih oblasti Bignardi posredoval pristojnim krogom v Rimu. Predstavnik tržaških spediterjev je v tej zvezi izročil Bignardiju tudi obsežno spomenico, v kateri so poudarili zlasti vprašanja povezana z našim pomorstvom, ladjedelstvom in malo ter srednjo industrijo.

Poziv enotnega
odborna proti fašizmu

Enotni odbor proti fašizmu in repesiji je izdal poziv v zvezi s fašističnimi provokacijami pred šola-

mi. Odbor ugotavlja, da je tajnik MSI Almirante pozval svoje fašistične škvadre, da naj izvajajo provokacije pred tovarnami in šolami. Pred tovarne se ne upajo, ker so dobili takoj odgovor, ki jim pritiče, zaradi tega pa so fašistični napadaleci še toliko bolj aktivni pred šolami. Fašistični aktivisti skušajo ustvariti ozračje napetosti, da bodo lahko ribarili v kašnem in se predstavili kot zagovorniki reda. Enotni odbor zaradi tega poziva vse šolnike, osebe šol, študente in starše, da bodo budni, da se šola ne bo pretvorila v področje, kjer nekontrolirano divjajo Almirantejeve škvadre. V pozivu je nadalje rečeno, da je šola v zadnjih letih dosegla pomemben demokratični razvoj, ki ga je treba sedaj braniti.

● **Predsednik republike Giovanni Leone** je poslal tržaškemu županu inž. Marcellu Spacciniju naslednjo brzojavko: »Z velikim veseljem se spominjam na sicer kratko srečanje s tržaškim prebivalstvom in z občinsko upravo. Zahvaljujem se za sprejem, ki ste mi ga priredili, obenem naj topleje pozdravim Vas, odbornike in svetovalce. Giovanni Leone«.

DOLGOTRAJNI »KONKLAVE« VODSTVA KD O KANDIDATIH

Brez pravega protikandidata
kandidatura župana Spaccinija

Tajnik PLI Bignardi o posredniški vlogi Trsta - Danes praznik komunističnega tiska pri Magdalen

Posebna paritetična komisija demokristianske stranke je tudi včeraj zasedala pozno v noč in najbrže še vedno ni uspelo sestaviti 60-članske kandidatne liste za volitve v tržaški občinski svet. Komisija je najprej zasedala pozno v noč v ponedeljek in se sejo prekinila, nato so bili vodilni predstavniki stranke s Colonom na čelu v Rimu in včeraj so skicirali novo sejo komisije, ki mora sestaviti kandidatno listo.

Ta sporazum je zelo težak, saj pridejo pri sestavljanju kandidatne liste do izraza vse struje v stranki in še zlasti ostri spori, ki obstajajo v KD, ki je dejansko razklana na levi moretelski in centristični fanfanjeval del. Znano je, da bo uradni kandidat moretelskega Colonijske struje dosedanj župan Spaccinij, ki bi tako tudi načeloval kandidatni listi KD. V zadnjih dneh se je v mestu mnogo ugovaralo, kdo bo njegov protikandidat, t.j. katero osebnost namerava fanfanjevska - tombseljska struja imenovati za protikandidata. Do tega menda ni prišlo, ker so izključili uspešno možnost kontrakandidature, saj je zelo malo verjetno, da bi lahko kateri koli drugi kandidat KD zbral skupaj večje število preferenčnih glasov, kot jih lahko zbere na splošno priljubljeni Spaccini ob odlični podpori strankinega vodstva. Zaradi tega pa se je v paritetični komisiji KD najbrže razveljavila, kar pomeni spork okrog ostalih kandidatov, saj od sestave občinskega sveta, oziroma od sestave demokristianske skupine, v marsičem tudi zavisi usmeritev občinske uprave. KD je uradno sporočila, da so se

v petek vrtnili iz Rima predstavniki stranke in da se je tajnik Coloni razgovarjal s podpredsednikom predsedstva vlade Evangelistijem, ki je zadožden, da usklajuje razne pobude v korist tržaškega gospodarstva. Prišlo je tudi do razgovora z notranjim ministrom Rumorjem o tržaških socialnih ustanovah. Načelnik SPES Abate pa je v načelni kom osrednjega vodstva SPES S. Ignacem usklajval tehnična vprašanja tržaške volilne kampanje. Tržaški predstavniki KD so se udeležili tudi sestanka zastopnikov vseh pokrajin, kjer bodo v jeseni upravne volitve.

Generalni tajnik PLI Bignardi je včeraj sodeloval na študijskem zasedanju, ki ga je priredila ustanova »Luigi Einaudi« in na katerem so obravnavali pretežno vprašanje Trsta ter celotne dežele Furlanije - Julijske krajine.

Tržaška federacija KPI bo danes ob 17. uri priredila na sedežu pri Magdalen praznik komunističnega tiska. Pozdrav federacije bo priredil tajnik Giorgio Rossetti.

KONEC »FRANCOSKEGA TEDNA«

Prva »francoska nagrada«
baru pri Sv. Jakobu

»Francoski teden« se je zaključil s proglasitvijo zmagovalcev natečaja za najlepšo ureditev prodajalnice in izlozbo: prvo nagrado je dobil Franco Gherizija, lastnik bara v Ul. Poniziana 1, ki je preuredil ves svoj lokal v pravi francoski kotiček. Sam je zelo okusno razporedil tipične francoske pižaje, jedi, revije, slike in lepake. Ni manjkala niti glasba in popevke »chanson-nierje«, tako da je res pričaral

Danes, NEDELJA, 8. oktobra

Simeon

Sonce vzhaja ob 6.12 in zahaja ob 17.32 - Dolžina dneva 11.20 - Luna vzhaja ob 7.26 in zahaja ob 17.31

Jutri, PONEDELJEK, 9. oktobra

Abraham

Vreme včeraj: najvišja temperatura 19.2, najnižja 14.8, ob 19. uri 16.8 stopinj, zračni tlak 1024.5, rahlo raste, veter sever 5 km na uro, vlaga 56-odstotna, morje skoraj mirno, temperatura morja 17.3 stopinj.

ROJSTVA, SMRTI IN POROKE

Dne 7. oktobra se je v Trstu rodilo 11 otrok, umrlo pa je 6 oseb. UMRILI SO: 74-letni Giuseppe Bernobini, 82-letni Luigi de Villaris, 49-letni Antonio Brazzani, 94-letni Andrea Benedetti, 81-letna Ol-

SEBOFLEX

VSE ZA KINO

IN FOTOGRAFSKI MATERIAL

Trst, Ul. Mazzini 53, Tel. 733-361

Prijatelje in znance naprosmo da nas obiščejo

ZAKONSKI PREDLOG KOMUNISTIČNIH POSLANCEV

Ponovno odpreti rok za vlaganje
prošenj za partizanska priznanja

Prvi podpisnik zakonskega osnutka je poslanec Škerk

Poslanec Škerk in drugi komunistični poslanci so predložili parlamentu zakonski osnutek za ponovno odprtje roka za vlaganje prošenj za dodelitev priznanja partizanskega borca in za odklopanje na podlagi zakona št. 341 iz leta 1968. Osnovni razlog tega zakonskega predloga - utemeljuje predlagatelj posl. Škerk - je v prekratkem roku, ki so ga določili ob odobritvi omenjenega zakona 341. Ta zakon je stopil v veljavo 28. marca 1968, prošnje pa je bilo treba predložiti v roku 6 mesecev. Posl. Škerk se tudi sklicuje na soroden zakon iz leta 1945, pri katerem so iz objektivnih razlogov podaljšali rok predložitve prošenj vse do polovice leta 1948.

Zakon št. 341, ki naj bi po Škerkovem predlogu ponovno veljal za leto dni zadeva partizane Tržaškega in Goriskega, borce izven Italije, pripadnike divizije »Pasubio«, sorodnike padlih, jetnike in invalide. Tržaška in gorška pokrajina imata zelo veliko število izseljencev, ki niso bili pravčasno obveščeni, poleg tega pa je bilo mnogo partizanov vključenih v osvojitveni boj jugoslovanskih narodov in zato potrebujejo več časa za ureditev potrebne dokumentacije.

Iz vseh teh razlogov so poslanci Škerk in drugi izdelali zakonski osnutek, po katerem naj bi spet odprli rok za vložitve prošenj za dodelitev priznanja, ki niso bili pravčasno obveščeni, poleg tega pa naj bi pristojna komisija upoštevala tudi vse tiste prošnje, ki jih je prejela po

zaključku prejšnjega roka in v obdobju od leta 1948 do 1968. Končno predlagajo, naj bi isto veljalo tudi za podeljevanje vojaških priznanj.

VČERAJ PRI SV. IVANU

Šesti tabor
zamejske mladine

Včeraj se je začel dvotedni tabor zamejske mladine, ki ga je priredil Slovenski kulturni klub.

Po otvoritvi, ki je bila ob 15.30 v Marijinem domu pri Sv. Ivanu v Ul. Bradesia 25, so bili na vrstnem redu referati o gospodarsko - socialnem, verskem, kulturnem in organizacijskem položaju Slovencev v zamejstvu. Ivo Jevnikar je orisal položaj tržaških Slovencev, Metka Klanjšček je orisala položaj na Gorškem, Janko Kumer je spregovoril o koroskih Slovencih, dr. Stanko Janežič pa o življenju porabskih Slovencev, Slovencev v radgosiški okolici in štajerskih Slovencev. Sledila je razprava, iz katere je izšla potreba po reševanju vseh vprašanj različnih slovenskih nacionalnih manjšin v zamejstvu v duhu enotnega slovenskega kulturnega in duhovnega prostora.

Sestanku je predsedoval dijak Martin Brecej, udeležili pa so se ga poleg številnih mladincev tudi predstavniki Zveze mladine Slovenije Borut Miklavčič, predsednik Koroske dijaške zveze Borut Sommerger in predsednik tržaške Slovenske prosvete Marij Maver. Zal se zasedanja ni mogel udeležiti tržaški župnik Božo Zuanella, ki bi moral poročati o stanju in napredkih slovenskega življa v videmski pokrajini.

Srečanje je bilo srečanje udeležencev mladinskega tabora z nekaterimi predstavniki tržaškega javnega kulturnega življenja. Srečanje se bo zaključilo danes na Opčinah z naslednjim programom:

Ob 9.00 skupna mladinska maša v župnijski cerkvi.

Ob 10.00 odbojarske tekme na igrišču Prosvetnega doma.

Ob 13.00 skupno kosilo.

Ob 16.30 javna prireditve v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

Ob 17.00 prireditev v Finžgarjevem domu s sledečim sporedom:

ansambel TAIMS (Trst), recitacija koroskih pesnikov (Celovec), sekstet Slovenskih tržaških skavtlinj (Trst), recitacija iz Domačje zemlje J. Pogacnika (Trst), enodejanka Primer tovarša X (Gorica), zbor Fanje izpod Grmide (Devin).

IZLET OBRTNIKOV
V KRANJ

Obrotniška sekcija Slovenskega gospodarskega združenja organizira v nedeljo, 22. t.m. izlet obrtnikov v Kranj.

Ogledali si bodo obrtniški sejem in prisostvovali modni reviji. Po kosilu pa si bodo ogledali še Kropo, Čebelarški muzej in Radovljico ter bivše jetnišnice v Begunjah.

Obrtniki, ki se želijo udeležiti izleta, se lahko vpišejo pri tajnistvu Združenja, Ul. F. Filzi 8, vsak dan v uradnih urah.

Včeraj sta se poročila

NADJA JAZBAR

in

OB ROBU NAČRTA ZA UREDITEV ZAHODNEGA DELA SESLJANSKEGA ZALIVA

Drevje se bo moralo umakniti železobetonu: domači kopalci pa petičnim gostom iz tujine

Visoki hoteli bodo zapirali pogled na čudovito kraško steno - Sesljan ne razpolaga z infrastrukturami, ki bi zadovoljile zahtevne turisti. Načrt bi se lahko zaključil s prodajo objektov zasebnikom

Sezona morja in kopanja se je že končala, pred nami je zima z burjo, snegom in še marsičem. Turistični delavci pa se ukvarjajo že s prihodnjim poletjem in upanju, da jim bo vreme nekoliko bolj naklonjeno kot letos.

Tako tudi v Sesljanu, kjer nameravajo, kot smo pred časom že poročali, v zahodnem delu zaliva zgraditi velik objekt, ki naj bi povečal dotok turizma na to področje. Načrt je na prvi pogled videti mogočen in čudovit, saj prikazuje dokaj sodobno ureditev tega dela seslanske obale. Po podrobnejši analizi pa je mogoče opaziti marsikatero pomanjkljivost, ki izkazuje nemoč očesa ne uide.

Prva stvar, ki jo vsakdo opazi na prvi pogled je, da se bo zelezobetonski železobetonski objekt, ki pokriva pobočje od pristanišča do turistične ustanove, bo do posekali in zgradili počitnice hišice. V načrtu, ki sta ga predstavlja oblasti, sta projektanta sicer predvidela še nekaj dreves, ki so na makihi tudi lepo postavljena, ko pa se stvar podrobneje pregleda in preveri, je kaj lahko ugotoviti, da bodo hišice spremenile zeleno področje v železobetonsko stopnišče.

Podobno bi lahko trdili o stavbi, v kateri naj bi bila kinodvorana in ki bo stala vzhodno od restavracije «Caravelle». Tudi tam so visoka drevesa, ki krasijo to obalo. Namesto njih pa naj bi se zrcalila na morskem gladini kakih pet metrov visoka stena. Tudi tu stoji sicer na makihi nekaj dreves, če pa upoštevamo, da bodo med gradnjo populnoma spremenili vsa obala, se lahko prepričamo, da bodo tudi tista drevesa usahnula med kupi opeke in cementa.

Hoteli ob skrajno zahodni strani zaliva bi bili še kar sprejemljivi. O njih bi lahko rekli le, da bodo gledalcu s pomola na nasprotni strani pristanišča skrivali čudovito kraško steno, pod katero je sedaj velik kamping. Tudi tu projektanta pravita, da stavbe ne bodo tako visoke. To je sicer res, vendar pa moramo upoštevati, da so precej oddaljene od stene in bodo zato gledalcu, ki bo seveda stal na namorski višini, zapirale pogled.

Seveda pa ne smemo upoštevati le slabih lastnosti tega načrta. Vsekakor je pozitivno, da bodo z zahodnega dela seslanske obale izginili avtomobili, ki bodo našli priležni prostor v dveh ogromnih priležnih garažah. Načrt predvideva tudi razširitev pristanišča, kjer bo ob dolnih lahko zasidrali približno 400 kolonov. To bi bila seveda velika pridobitev, saj danes motorni čoln ali mala jadrnica ni več luksuz in v pristaniščih stalno primanjkuje prostora. Koristno je tudi povečanje plaže, ki je v vročih poletnih mesecih stalno natrpana s kopali.

Vendar pa se tudi pri tem porajajo vprašanja. Plaža bo stisnjena med dve pristanišči in nedvomno bo voda precej umazana, vsekakor preveč za goste, ki si bodo lahko privoščili bivanje v novih hotelih. In prav tu je morda jedro vprašanja o novi ureditvi seslanskega zaliva. Komu bodo služile nove hišice? Kakšne bodo cene? Kdo si imamo na naši obali prekrasno hotel (gostinska sola ENALC), v katerem pa le redko vidimo kakega Tržačana. Res je, da petični turisti pustijo del svojega denarja tudi pri domačih trgovcih in obrtnikih, vendar ne smemo pozabiti, da želijo imeti mnogo več, kot jim Sesljan lahko nudi. Minigolf in teniška igrišča jih ne bodo zadovoljili, drugih naprav pa v Sesljanu ni in tudi niso predvidene. Področje se sicer počasi prebujalo: v Nabrežini so postavili smučarsko progo iz plastične mase, vendar je to tudi vse. V Sesljanu je poleti težko najti navaden čoln, kaj šele jadrnico ali motorni čoln, da o kobilarni ne govorimo. Petični turisti pa želijo vse, kar jim pade na misel. Če jih turistični delavci ne morejo zadovoljiti, bodo naslednje leto odpravili drugam. Sesljan bi ostal tako prekrit z železobetonom in brez gostov. Kaj bi se v tem primeru zgodilo?

Odgovor na to vprašanje ni težak. Lastnik bi začel prodajati, vendar pa ne bi prodal celotnega objekta, ker bi zaradi premajhnega dobička nihče ne kupil. Prodajal bi stanovanja v hotelih in počitnicah hišice. Tako pa bi se domačini morali odreči svojim kopališčem, parkirnimi prostorom in pristanišču ter seveda tudi dobičku, ki bi jim ga nudili petični turisti. To je le možnost, ki pa bi se lahko spremenila v dejstvo.

Ko že govorimo o prodajanju, moramo omeniti še nekaj. Načrt je bil predložen gradbeni komisiji devinske - nabrežinske občine, njegova odobritev pa ne obvezuje lastnika. Z drugimi besedami, lastnik ni dolžan zgraditi objekta ali vsaj ne vsega objekta. Lahko bi se pripečilo, da bi lastnik zgradil le nekaj (npr. počitniške hišice), z ostalim pa počakal, ker so stroški zelo visoki. To je sicer precej nepošten korak, toda marsikdo se ga že poslužili in predložili velik načrt, zgradili pa le delček in tako pokvarili vse področje.

Preden zaključimo, moramo o svetilni še eno napako ali bolje pomanjkljivost načrta. Pokrajinska cesta, ki povezuje Sesljan z morjem, je v poletnih mesecih prenatrpana z vozili in bi jo bilo treba, v primeru izgradnje tako velikega objekta, razširiti; obenem pa bi bilo treba tudi preurediti križišče, kjer se stikata pokrajinska cesta in državna cesta št. 14; tam se seštevajo dva poteka.

daj čakajo dolge vrste avtomobilov. Kaj bodo morali sedaj skleniti upravitelji? Važna odločitev je, ali ena ali naj Sesljan ostane krajevni turistični center, brez infrastrukture in sodobnih naprav, ali pa naj kolonije nizozemske mladine, ki vsako leto tam tabori in mesto prikolic Tržačanov, ki tam preživijo poletje, odstopijo prostor železobetonu in se umaknejo petičnejšim gostom. Gre torej za tveganje, pri katerem je rezultat velika neznanost. Tvegal pa bo le lastnik zemljišča, saj mi, navadni državljani, že sedaj vemo, da se v tistem predelu Seslanskega zaliva ne bo več kopali. S. J.

OB POMEBNI OBLETNICI

Sto let truda in požrtvovalnosti barkovljanskega pogrebne društva

O njegovi ustanovitvi so vaški moške razpravljali leta 1872 pod barkovljansko cerkevno lipo - Tudi fašistični teror ni mogel preprečiti društvenega delovanja Ob visokem jubileju je društvo popolnoma aktivno, a manjkajo mladi člani

Točno sto let je minilo od tistega dne, ko je bilo društvo barkovljanskega pogrebne društva ustanovljeno. Vsi, ki so se pod barkovljansko cerkevno lipo zbirali vsaki moški in sklenili ustanoviti pogrebno društvo. Prošnjo so v imenu mnogih Barkovljanov poslali na cesarsko - kraljevsko namestništvo v Trst ter v njej našli odobritev. Prošnjo so odobrili in tako je bilo društvo ustanovljeno.

Brskanje po starih društvenih zapisnikih daje dokaj pestro podobo delovanja društva pa tudi srh starih, dobrih časov je čutili iz teh «bukev». Med drugim naj omenimo tudi to, da je društvo, ko je bilo priznано in ker je imelo plemenite in humanitarne cilje, prejelo leta 1889 v dar z Dunaja portret takratnega avstrijskega cesarja Franca Jožefa I. in cesarice Elizabete. Sliki je kasneje društvo podarilo pevskemu društvu «Adria».

Na obnem zboru leta 1910 so med drugim določili denarni prispevek slovenski šoli, ki je bila takrat skoraj v vsem prikrajšana. Vladajoči Nemci so skrbeli za svoje šole, za slovenske pa seveda ne. Obstajal je «Rosseggerjev sklad» in je pogrebno društvo prispevalo 200 kron. Iz takratnih starih zapisnikov je tudi razvidno, da je med stroški za leto 1893 tudi 5 gold. prispevka za društvo «Sv. Cirila in Metoda», ki je bilo takrat na Greti. Spet leto kasneje je bilo društvo razpuščeno, nato pa se je sežde vedno menjavalo.

Društvo je imelo v zadnjih letih veliko skrb in truda, a v vseh obdobjih so bili požrtvovalni ljudje, ki so društvo privedli do prve stolpnice obstoja povsem aktivno. Eдина skrb društva je menda ta, da mladi mladih novih članov, saj sto let truda, trdega dela in požrtvovalnosti, ki so jo v to ustanovo vložili naši predniki, bi danes gotovo zaslužilo večjo pozornost.

Izlet bo v soboto, 14. in v nedeljo, 15. oktobra.

Ustanovili so Tržaški partizanski pevski zbor

V petek, 29. septembra t. l., se je zbralo v dvorani Bazoviškega doma v Bazovici precejšnje število pevcev, ljubiteljev partizanske pesni. Sestali so se predvsem pevci iz tistih krajev, kjer danes ne delujejo pevski zbori, npr. iz Bazovice, Lonjerja, Ričmanj, Rovt, od Sv. Ivana, Sv. Jakob in od drugod.

Na sestanku so prisotni ugotovili potrebo po ustanovitvi pevskega zbora, ki naj goji partizansko in narodno pesem z namenom, da seznani zlasti mladino s pesmimi, ki so nastale v času narodnoosvobodilne borbe in odporniškega gibanja. Zato so prisotni pevci soglasno sklenili, da se ustanovi Tržaški partizanski pevski zbor.

Ob tej priložnosti so izvolili dvanaestčlanski pripravljalni odbor in mu poverili nalogo, da pripravi vse potrebno za tehnično in organizacijsko ureditev pevskega zbora. Nazadnje so določili, da bo prva pevka vaja v petek, 27. oktobra t. l. ob 21. uri v prostorih Bazoviškega doma v Bazovici. Pevski zbor bo vodil znani partizanski borec, pevodja Oskar Kjuder.

Vabimo vsakega, ki se ni vključen v kakem pevskem zboru ter je ljubitelj partizanske in narodne pesni, da se čimprej vključi v Tržaški partizanski pevski zbor.

PRIPRAVLJALNI ODBOR

JAT-ove zračne poti prek letališča Ljubljana do 31. oktobra 1972

DAN	LETALE		ST. LETA	TIP LETALA
	Odhod	Prihod		

LJUBLJANA—AMSTERDAM

Tor	09.40	11.20	JU224	DC-9
-----	-------	-------	-------	------

LJUBLJANA—LONDON

Tor	14.00	16.05	JU212	DC-9
Pet	07.30	09.35	JU212	DC-9

LJUBLJANA—FRANKFURT

Pon	09.55	11.10	JU352	DC-9
Tor	09.55	11.10	JU352	DC-9
Čet	09.55	11.10	JU352	DC-9
Pet	10.00	11.15	JU354	DC-9
Sob	09.55	11.10	JU352	DC-9
Ned	10.00	11.15	JU354	DC-9

LJUBLJANA—ZÜRICH

Pon	12.50	14.00	JU322	DC-9
Tor	12.50	14.00	JU322	DC-9
Sre	12.50	14.00	JU322	CVL
Pet	12.50	14.00	JU322	DC-9
Ned	12.50	14.00	JU322	DC-9

LJUBLJANA—BEOGRAD

Pon	06.25	07.20	JU721	DC-9
Tor	14.30	15.25	JU353	DC-9
	17.00	17.55	JU323	DC-9
Tor	06.25	07.20	JU721	DC-9
	14.15	15.10	JU225	DC-9
	14.30	15.25	JU353	DC-9
	17.00	17.55	JU323	DC-9
	19.35	20.30	JU727	DC-9
Sre	06.25	07.20	JU721	DC-9
	17.00	17.55	JU323	CVL
Čet	06.25	07.20	JU721	DC-9
	14.30	15.25	JU353	DC-9
Pet	06.25	07.20	JU721	DC-9
	17.00	17.55	JU323	DC-9
Sob	06.25	07.20	JU721	DC-9
	14.30	15.25	JU353	DC-9
Ned	06.25	07.20	JU721	DC-9
	17.00	17.55	JU323	DC-9

LJUBLJANA—SARAJEVO

Pet	14.10	15.00	JU355	DC-9
Ned	14.10	15.00	JU355	DC-9

LJUBLJANA—SPLIT *

Pon	19.20	20.10	JU851	CVL
Sre	19.20	20.10	JU851	CVL

* = do 13. septembra

DAN	LETALE		ST. LETA	TIP LETALA
	Odhod	Prihod		

AMSTERDAM—LJUBLJANA

Tor	12.10	13.40	JU225	DC-9
-----	-------	-------	-------	------

LONDON—LJUBLJANA

Tor	17.05	18.35	JU213	DC-9
Pet	10.20	12.10	JU213	DC-9

FRANKFURT—LJUBLJANA

Pon	12.40	13.50	JU353	DC-9
Tor	12.40	13.50	JU353	DC-9
Čet	12.40	13.50	JU353	DC-9
Pet	12.20	13.30	JU355	DC-9
Sob	12.40	13.50	JU353	DC-9
Ned	12.20	13.30	JU355	DC-9

ZÜRICH—LJUBLJANA

Pon	15.10	16.20	JU323	DC-9
Tor	15.10	16.20	JU323	DC-9
Sre	15.10	16.20	JU323	CVL
Pet	15.10	16.20	JU323	DC-9
Ned	15.10	16.20	JU323	DC-9

BEOGRAD—LJUBLJANA

Pon	08.25	09.20	JU352	DC-9
	11.15	12.10	JU322	DC-9
	19.15	20.10	JU720	DC-9
Tor	07.55	08.50	JU224	DC-9
	08.25	09.20	JU352	DC-9
	11.15	12.10	JU322	DC-9
	12.30	13.25	JU726	DC-9
	19.15	20.10	JU720	DC-9
Sre	11.15	12.10	JU322	CVL
	19.15	20.10	JU720	DC-9
Čet	08.25	09.20	JU352	DC-9
	19.15	20.10	JU720	DC-9
Pet	06.05	07.00	JU726	DC-9
	19.15	20.10	JU720	DC-9
Sob	08.25	09.20	JU352	DC-9
	19.15	20.10	JU720	DC-9
Ned	11.15	12.10	JU322	DC-9
	19.15	20.10	JU720	DC-9

SARAJEVO—LJUBLJANA

Pet	08.40	09.30	JU354	DC-9
Ned	08.40	09.30	JU354	DC-9

SPLIT—LJUBLJANA *

Pon	18.00	18.50	JU850	CVL
Sre	18.00	18.50	JU850	CVL

* = do 13. septembra

Darovi in prispevki

Namesto cvetja na grob dr. Alojzija Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

V spomin pok. dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob dr. Stepančiča daruje družina Ferluga 3.000 lir za SD «Sokol».

Racman vd. Krizmančič daruje Andrej Rener z družino 10.000 lir.

V počastitev spomina pok. Srečka Zagorjaka daruje Mirko Krizmančič 3.000 lir za SD «Sokol».

Namesto cvetja na grob Srečka Zagorjaka daruje družina Grgič (Nendotava) 5.000 lir.

V zahvalo za pomoč, ki je je ob nesreči Karla Kalca brezplačno nudil Mirko Krizmančič, daruje žena ponesrečenega Kalca, Stefanija, 5.000 lir Siljo Krizmančič (Kerle-nov) daruje 5.000 lir.

V počastitev spomina pok. Mariječe (Ježinove) daruje Rafael Grgič z družino (Zvenkovi), Padriče št. 52 lir 2.000.

Namesto cvetja na grob pokojne Marije Racman vd. Krizmančič, daruje družina Kale 1.000 lir za spomenik padlim v NOB v Bazovici.

ZA SPOMENIK PADLIM V NOB ZA SKEDEN, KOLONKOVEC IN SV. ANO

V počastitev spomina dr. Alojzija Stepančiča daruje Franc Udovič 3.000 lir.

V spomin pok. moža Branka daruje Nela Sabadin 3.000 lir.

Pribac 1.500 lir, Anton Cerneka 2.000 lir, Solide Perosa 1.000 lir, Pierina Cerqueni 1.000 lir, Valerija Umer 1.500 lir, Felice Balbi 500 lir, Peter Lokac 3.000 lir, Franc Germek 1.000 lir, N.N. 2.000 lir, Arnelija Castellani 2.000 lir, Marija Calzi 1.000 lir, družina Černič 3.000 lir, družina Dimitrija Merlaka 2.000 lir.

ZA SPOMENIK PADLIM V NOB V KRIZU

Sonja Krajncić (Kriz - Zagreb) 10.000 lir, Frančko Tretjak (št. 278) 5.000 lir, Rudolf Kosuta (št. 98) 1.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti Zofije Daneu daruje Dora Judri (št. 178) 5.000 lir.

Namesto cvetja na grob Angela Tencja daruje sekcija KPI Kriz 10.000 lir, družina Stefančič 1.000 lir, nameni darujeta Ana Stefančič 1.000 lir, in Viktorija Kodrič 2.000 lir.

Namesto cvetja na grob Franciške Verginela darujeta sestra Tončka in Pepka 20.000 lir. V isti nameni darujeta Lucijan in Julijan 10.000 lir.

ZA SPOMENIK PADLIM V NOB NA KONTOVELU

Nora in Vera Daneu - Prošek 543 - 10.000 lir, Danilo Daneu (Zepa-

nov) 10.000 lir, Ema Štoka 5.000 lir, Marija Starčeva 10.000 lir, Ivan Zavadlav - Kontoveli 13 - 4.000 lir, Angel Starc - Ul. Zandonai 14 - 5.000 lir, družina Daneu (Filipovi) 10.000 lir.

ZA SPOMENIK PADLIM V NOB V GABROVCU

V spomin pok. svaka Angela Tencja darujeta nečaka Gabj in Giklo iz Gabrova 10.000 lir.

V spomin pok. dr. Alojzija Stepančiča daruje njegova pacientka Zmaga Črnjava (Gabrovce št. 60) 3.000 lir.

Ob obletnici smrti brata Angela daruje Ivana Kralj 1.000 lir (Gabrovce št. 32).

VESTI Z ONSTRAN MEJE

Delegacija Fronte narodne enotnosti Poljske v Tomosu

Italijanski izvedenci so si ogledali restavracijska dela na pretorski palači v Kopru

Včeraj dopoldne je obiskala tovarno Tomos v Kopru 8-članska delegacija fronte narodne enotnosti Poljske na čelu s predsednikom te organizacije, dr. Janušem Groškovskim. Poljski gostje so si najprej ogledali proizvodni proces, nato pa se dalj časa pogovarjali z vodji proizvodnih sektorjev in s predstavniki družbeno - političnih organizacij. Podrobno so se zanimali zlasti za vlogo in prist

SPACALOVA RAZSTAVA - IDEALEN OKVIR TEME

Krajina v novejši slovenski umetnosti

Izhodiščno razmišljanje prof. Naceta Šumija na pogovoru strokovnjakov v Goriskem muzeju

V petek 22. septembra je Gorški muzej priredil pogovor med strokovnjaki o temi »Krajina v novejši slovenski umetnosti«, o tem torej, ki jo retrospektivna razstava grafik Lojzeta Spacala v kromberskem gradu kar vsiljuje. V ta namen so naprosili univerzitetnega profesorja dr. Naceta Šumija, naj pripravi uvodno, izhodiščno razmišljanje za pogovor. Profesor Šumi se je vabilu odzval in v krajšem predavanju spregovoril o postopnem odkrivanju slovenske krajine v umetnosti.

Njegova osnovna teza je bila, da v novejši slovenski umetnosti, ki jo šteje nekako od začetka 19. stoletja, slikarji niso slikali enako radi vseh krajev, temveč so skozli zgodovino dajali obeležje različnim krajinam, torej so jih izbirali in kot meni profesor Šumi, ne po naključju. Tako je bila slikarjem 19. stoletja alpska krajina (predvsem Gorenjska in dolina Koroske) bolj pri srcu. Slikali so jo v romantičnem zanosu, se čudili veličini gora, divjosti in pokončevalni moči gorških potokov, kljubovalnosti viharov itd. Če so uporabljali v njej človeka, je ta krajini podrejen, to se pravi, da so ga slikali neznatnega in neobglednega sprito moči naravnih pojavov. Temu intimnemu prepričanju se niso odrekli niti slikarji, ki so slikali pretežno portrete kot sta bila slikarja Jozef Tominc in Matevž Langus; krajinsko ozadje jima je v pomoč pri »garniranju« portreta ali portretne skupine.

Vse drugače je pri slikarjih realizma. Krajina jim ni glavni predmet upodabljanja in so se k tej temi zatekali bolj po naključju (na primer brata Janez in Jurij Šubic). Predavatelj je pri njih opozoril predvsem na krajinske studije, ki niso veljale za končni izdelek. Krajina jih ni zanimala kot poseben, izbran kraj, kjer se nekaj pomembnega dogaja, važnega v filozofski - spoznavnem oziru, temveč jih je zanimala kot barvni pojav v sončni luči. To pomeni, da so iskali vrednote v njej sami in opuščali »veliko« vsebino. Prvi so izrazili misli, ki je postala vodilna v slovenskem impresionizmu. Ivan Grohar je pisal v nekem pismu: »Ne morem slikati vsake krajine«, s čimer je hotel reči, da je za njegovo razpoloženje in njegovo izraz potrebno prav določena krajina. Razpoloženske vrednote krajinskih predelov so torej tista novost, ki jih loči od slikarjev realizmov, če opustimo razlike v pogledu slikarske metode. Zato ne more biti nikoli naključje, da so slovenski impresionisti najprej slikali predela v okolici Sorice, Poljanske in Selške doline, to je krajino Alpejskega predgorja. Toda medtem ko je predgorje, to je krajina najzvestejši opazovalec in najbolj nevtralen interpret in je mogel uspešno slikati tudi na tujem, je bila Groharju izključna vrednota, tako da je sicer ni v ničemer spreminjal, a je njenemu valovanju, ki je nosilec razpoložnosti, podrejal človeško figuro celo do te stopnje, da se je kar zlija z njo. Richard Jakopič pa je bil najbolj nezadovoljen z njo. Njegovega nagnjenju k dramatičnosti v interpretaciji je bila premalo. Zato jo je razbil in znova postavil. Matej Sternen je napravil prvo veliko in zrelo podobo mestne ulice, dolga široka ulica, trg in sploh življenja v mestu slovenske umetnosti tedaj ni osvojila.

Prišla je prva svetovna vojna in za njo drug čas, a njim pa drugačno umetnostno prepričanje. Z Venom Pilonom se je tudi med Slovenci začela širiti vera o drugačnem svetu. Po njem zunanji svet ni v prijetno barvno kompozicijo zlija podoba, preproga čistih barv, temveč je sestavljen iz ostro omejenih geometrijskih teles. In nikjer drugje v Sloveniji razen na Krasu, kraški krajini, ni moglo tega videti in občutiti. Nekaj podobnega sta za novo stvarnost izražala tudi brata France in Tone Kralj doma iz Suhe krajine, to je Dolenskega kraja. Zato nas ne more presenetiti, če je tako Pilona kot Toneta Kralja zanikal štelj s svojimi kubi.

Tudi Gojmir Anton Kos s svojim izrazitim »slikarskim« gledanjem, kar je bilo sicer značilno za vse slovenske slikarje »enostopne« v drugi polovici tridesetih let, govori o vidnem svetu, ki je sestavljen iz goste nanešene barve. France Mihelič je s svojim delom odkril pokrajino na štajerskem, krajino nizkih gričev in živahnih barv, vendar z ljudmi, ki jih pritiska k poln revščini in zbehan čas poln slutenj bližajoče se vojne. Odkritje te krajine kot tudi odkritje Prekmurja v slikah Lajčaja Pandurja je bila zgolj epizoda. Po objektivno prikazanih krajinah socializma.

BERITE
DAN
V PRIHODNIH DNEH IZIDE
NOVA ŠTEVILKA!

sičnega realizma je prevladalo v umetnosti spet prepričanje o tem, da je svet razstavljen v elemente, ki jih je mogoče potem znova organizirati. Na površje so prišla imena kot Lojze Spacal, Riko Debnjak, Vladimir Makuc, ki so pravzaprav vsi v razvojem toku, katerega začetek je Veno Pilon.

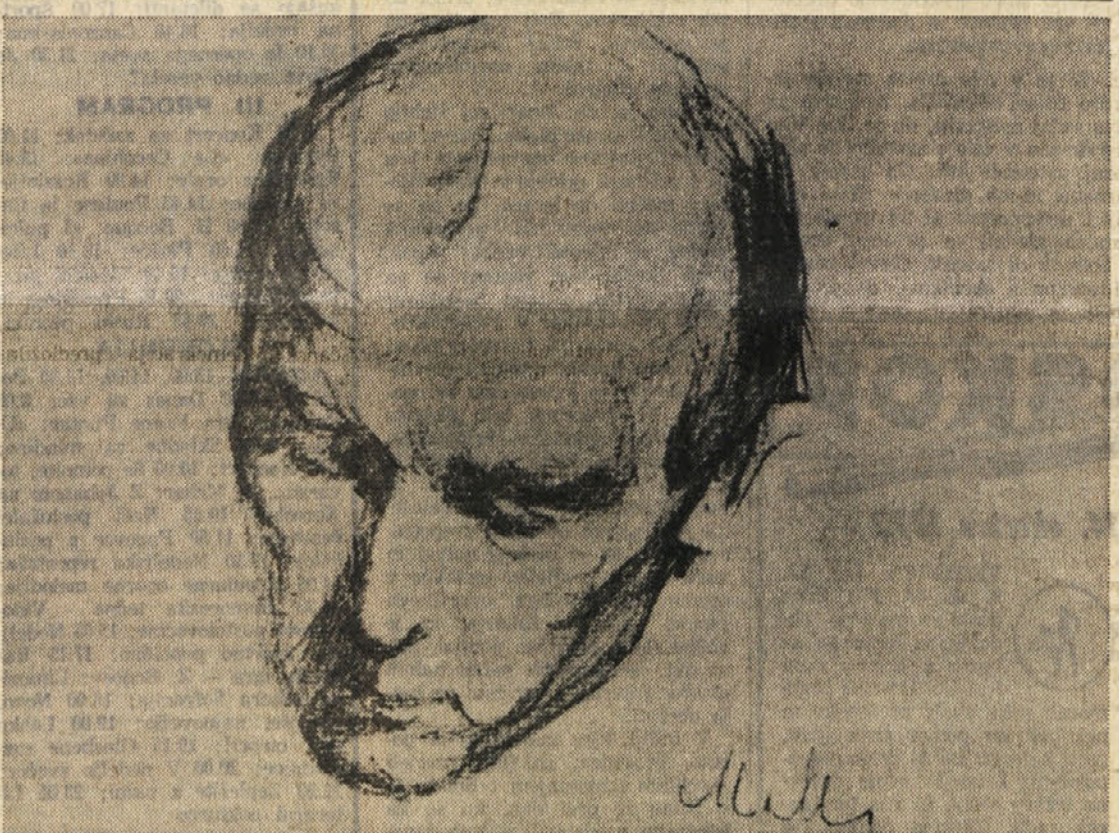
V razpravi, ki je sledila predavanju, je predavatelj še poudaril, da tudi razvoj v umetnosti govori za to, da je Slovenija celovit prostor, v katerem nobene izmed regij ne moremo postrgati; da je vsaka dovolj doprinesla k zavesti o vrednotah, ki izvirajo iz njihovih raznolikosti in to na razmeroma majhnem prostoru, le da se narodno središče tega vse premalo zaveda.

In ne zna enakovredno pritegniti vseh svojih pokrajin v svojo zavest, bodi umetnostno ali kategorično. Tako je še vedno razdvojeno in ne ve, kaj bi napravilo s tistim kosom obale, ki ji je bil odmerjen ne z gospodarske plati ne v drugih ozirih. Likovna umetnost, tako največja kot tista iz polpreteklega časa, je lep dokaz za to, da morje ni v miselnih posesti slovenskih slikarjev. N. Šumi je trdil, da je pogled slovenske umetnosti na morje pogled s Krasa, s kopnega. Umetnikom se posreči naslikati pristanice, čolne na bregu, ne mika pa jih marina, podoba morja in ladij s širokim obzorjem, tema, ki se je Holandcem posrečila vsaj pred tristo leti.

V razpravi sta se izoblikovali predvsem dve stališči. Eno je dopolnjevalo uvodno razmišljanje. Razpravljavec je opozoril na vrednote v krajinarstvu Zorana Mušiča. Drugi razpravljavec, ki je bil predstavnik drugega stališča, pa se je zavzel za sodobno ustvarjanje, ki ima največkrat drugačna izhodišča od krajinskih in se spraševal o ohranjanju narodne samobitnosti na robovih narodnega ozemlja vendar zunaj krajinskih obeležij.

Razprava v celoti je osvetlila predvsem eno: zelo važno je, kako prihaja krajina skozi umetnikov medij v zavest posameznika in naroda in seveda v katerem času se to zgodi.

PETER KREČIČ

Ob letošnjih srednjeevropskih kulturnih srečanjih v Gorici, posvečenih vlogi gledališča v srednji Evropi, so prireditelji pripravili tudi dve zanimivi razstavi in sicer razstavo scenjskih osnutkov češkoslovaškega scenografa V. Hofmanna in razstavo o koroškem pisatelju Musilu. Gornja slika prikazuje Hofmannovo sceno zamisel za Bergovega »Wozek«, spodnja pa Musilov portret, delo njegove žene I. 1936

Gledal sem predstavi v Vahtangovem in Hudožestvenem gledališču v Moskvi

Sovjetsko občinstvo ljubi gledališče in spoštuje gledališke umetnike

Po poletnih počitnicah, katerih kraji del sem prebil na potovanju po Sibiriji, sem po vrnitvi iz tajge prisostvoval trem dramskim predstavam v Moskvi, na katere sem prispel prav na otvoritev nove sezone. Kot prvi v Moskvi sta letošnji sezono odprli najznamenitejši sovjetski dramski gledališči Akademski teater Evgenija Vahtangova in Hudožestveny teater Maksima Gorkgea.

Vsekakor je bila za tujega gledališničarja izredna priložnost prisostvovati otvoritvi v Gledališču Vahtangova in to celo predstavi Gozijeve Princeze Turandot, ki je bila uprizorjena še v režiji slavnega ruskega gledališkega umetnika Evgenija Vahtangova iz leta 1922! S to počastitvijo nekdanjega umetniškega vodje, katerega progresivno delovanje je našlo na velik odziv ne samo v Sovjetski zvezi ampak po vsem gledališkem svetu, je hotelo gledališče poudariti svoja stremelja v nadaljevanju umetniške poti, ki jo je bil začel Vahtangov. Predstavo, ki je do potankosti režijsko, igralsko, scenško, v maskah in kostumih uprizorjena, kot jo je bil zasnoval resortni Vahtangov, je leta 1963 obnovil režiser Ruben Nikolajevič Simonov, oziroma sodelavec Vahtangova, ki je v njegovi režiji nastopil v tem delu kot Pantalona in Truffaldino in pozneje postal glavni režiser tega gledališča.

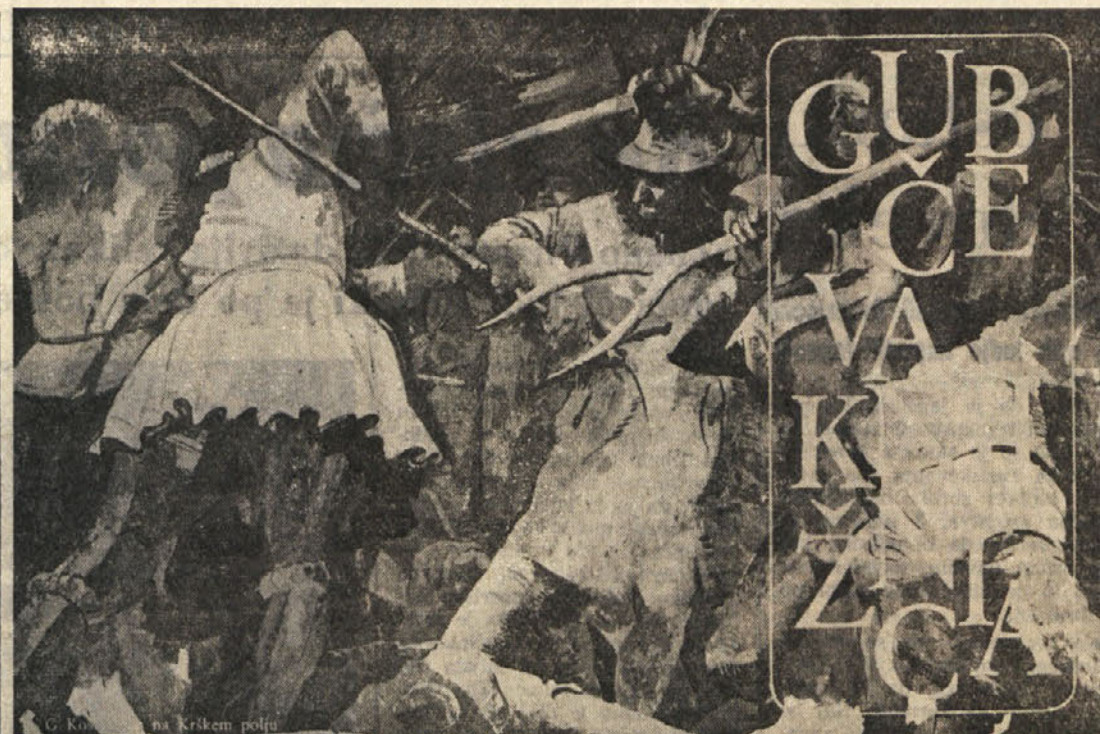
Po skicah in zapiskih režijske knjige Vahtangova je bila pred-

stava točno obnovljena, kot si jo je bil zamislil in režiral Vahtangov. Nisem se mogel dovolj čuditi sodobni modernosti izvedbe iz leta 1922, ki je tako rekoč »spretresla« realistični svet ruskega gledališča po ideji Stanislavskega, katerega učenec je bil tudi Vahtangov. Predalci bi me zavedlo, če bi v tem poročilu razčlenjeval podrobnosti genialne poduhovitosti Vahtangova, ki je že pred šestdesetimi leti ustvaril veliko moderno predstavo, ki je še danes v čast in v vzgled naprednim prizadevanjem modernega gledališča. Njegov pristop k slogu commedia dell'arte je tako presenetljiv in duhovito omišljen, da bi se danes v še tako ekstremnem modernem gledališču zaradi smelosti uporabe modernih kostumov, dolgih večernih toalet in frakov, čez katere so le nakazano odtise stilne značilnosti ruskega prebivalstva, ki je človek vedno znova občuduje pri ruskih igralcih. Če je prenekaltemu današnjemu gledalcu še tako nasproten realistični stil Stanislavskega, je vendarle treba priznati perfekcijsko intuitivnost celotnega ansambla, ki se poleg prefinjenega pogleda na posameznikov izraža v razsežni skali umetniško dogane kolektivne kreativnosti, ki jo je povezovala na trdnih tleh sloveča ustvarjalna moč režiserja O. N. Efremova.

Drugi večer sem prisostvoval

otvoritveni predstavi v svetovno znanem Hudožestvenem akademskem teatru Maksima Gorkgea, ki sta ga osnovala slavni K. S. Stanislavski in V. I. Nemirovič Dančenko. Nadih častitljive dvorane z napol zaokroženim portalom odra se iz glavnih dni ruskega teatra s simbolom bele utve na kavno rjavi zavesti, nudi gledalcu največjo možno zbranost, čeprav so starinski sedeži v parterju za današnje pojme še kako tesni in neudobni. Uprizorili so meni doslej še nepoznano igro Gorkgea »Poslednji« v dveh delih. V predstavi, ki je potekala v stilizirani sceni na krožnem odru, je prišla od polnega umetniškega izraza dovršena potankost psihološko doganjen likov do tiste popolnosti, ki človeka resnično prevzame. Pri vseh osebah je bila prisotna izredna moč igralskega mojstrstva, ki jo človek vedno znova občuduje pri ruskih igralcih. Če je prenekaltemu današnjemu gledalcu še tako nasproten realistični stil Stanislavskega, je vendarle treba priznati perfekcijsko intuitivnost celotnega ansambla, ki se poleg prefinjenega pogleda na posameznikov izraža v razsežni skali umetniško dogane kolektivne kreativnosti, ki jo je povezovala na trdnih tleh sloveča ustvarjalna moč režiserja O. N. Efremova.

Idiota Dostojevskega sem spet gledal v Gledališču Vahtangova v realistični zasnovi, ki je kljub nekaterim modernim prijemom v prizorih pred glavno zaveso, ni

30 odlično opremljenih knjig, ki na preko 9.000 straneh prinašajo najlepše, kar je bilo napisanega o kmetstvu in uporništvu v slovenski in hrvaški literaturi. Vse knjige izidejo naenkrat v prvi polovici leta 1973, pravkar pa poteka čas, da si to dragoceno knjižno zbirko zagotovite po izredno nizki naročniški ceni.

tržaška
knjižarna

TRST
ULICA SV. FRANČISKA 20
Telefon 61-792

PO RAZPRODANI PRVI IZDAJI IZ L. 1968

Vatovčeva nova Retorika zamišljena kot učbenik

Nova izdaja je namenjena v prvi vrsti študentom na univerzi

Slovenci ne veljamo za posebno briljantne govornike. Tega se posebno dobro zavedamo mi na robu našega narodnega prostora v neposrednem stiku z latinskimi sosedmi, ki so v govorništvu pravi mojstri.

Vendar govorništvu ni le prirojena lastnost, čeprav je do neke mere tudi to, in tudi ne lastnost le nekaterih jezikov ali jezikovnih skupin. Govorništvu je tudi vaja, je studij s svojo zgodovino, s svojo teorijo in s svojo znanstveno podlago. V vsakem jeziku se je mogoče lepo in dobro izražati in vsak jezik omogoča tako imenovani govorniški - retorični prijem, tudi slovensčina. In prav o tem: n's hoče z znanstveno in teoretično obravnavo prepričati muca etnici slovenski znanstveni preučevalci retorike dr. Fran Vatovec.

Leta 1968 je pri založbi Obzorja v Mariboru izšla njegova knjiga »Retorika ali govorništvu in javno nastopanje«, ki predstavlja temeljno delo v slovenskem razmišljanju o tem področju žive besede in javnosti. Knjiga je bila kljub precej visoki nakladi v trenutku

razprodana, kar več kot zgornjo dokazuje, kako je bila potrebna. To dejstvo je dr. Fran Vatovec napotilo, da je sedaj izdal novo retoriko, zamišljeno bolj kot učbenik za študente retorike na slovenski univerzi. Zato obsega katera nova poglavja, iz prve knjige znana poglavja pa so ponekod spremenjena in prilagojena učnim potrebam. Težišče te druge knjige je v poglavjih, ki se nanašajo na prakso v govorništvu, na pripravo in izvedbo retoričnih nalog, sicer pa je knjiga učbenik razdeljena takole:

Uvodno poglavje zajema govorništvu s historično razčlenitvijo, kako je nastajala ta veda v antiki in kako se je na osnovi teoretičnih spoznanj in praktičnih izkušenj sočevala in razvijala ter stopnjevala do današnjega časa. Drugo poglavje vsebuje teoretična razmišljanja in spoznanja o govorništvu in govorniški, osnovne značilnosti govorniške besede, pospeševalne in zaviralne dejavnike v govorništvu, osnovna prepričevalna sredstva, psihološki prenos med govornikom, kategorije govorov in dramatičizacijo ter vrste govorništvu. Tretje poglavje obravnava govorništvu v praksi, osvetljuje iz vseh vidikov od priprave do izvedbe govora, upoštevajoč jezikovne in govorne vrednote ter prostor in situacijo med govornikom.

Dr. Fran Vatovec, ki je sam odlični govornik, sicer pa predavatelj retorike na fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo na pravi fakulteti, je s svojo prvo in drugo znanstveno knjigo zapolnil veliko vrzel v slovenski strokovno-znanstveni literaturi.

mного oddaljevala od tako imenovanega socialističnega realizma po vzorih Stanislavskega in njegovih sodobnikov. Naj bo naš odnos do te smeri kakršen koli, vendar so pred nami zaživi živi igralski liki, gledališko oblečeni in naličeni kakršne današnje modernosti gledališče, ki stremi za civiliziranimi obrazi igralcev na odru ne vem zakaj-brez lasulj in ličenja (seveda v manjšini in ne povsod!) nikoli ne bi moglo tako dovršeno predstaviti. Spet predstava poglobljene nastrojenosti, ki jo zmoro ustvariti do vseh potankosti le kolektiv zrelh umetnikov, ki so jim človek, njegovo bistvo ter smisel bivanja v obkrožajočem se okolju, zrel navdih za umetniški izraz. Občudoval sem velike gledališke umetnike in zlasti liki knje Miškina v predstavi O. Gričenkina, Natasje Filipovne v upodobitvi K. Borisova in Epančina v kreaciji M. Tolčanova mi bodo ostali v neizbrisnem spominu.

Ruska gledališka umetnost ne bo nikoli zamrla, pa naj si še tako ohranja staro obliko, ki pa je še danes umetniško neoporečna. Za to jamčijo izredni gledališki umetniki kot občinstvo, ki gledališko umetnost ljubi, spoštuje in svoje umetnike obožuje. Tudi v moskovskih dramskih gledališčih so predstave že za mesec dni naprej razprodane, po predstavi pa občinstvo še dolgo ne odide iz dvorane tako dolgo in bučno pozdravlja umetnike na odru.

EMIL FRELJH

KNJIGA, KI JE V SRBIJI VZBUDILA NAJVEČ POLEMIK

Revolucija teče dalje

Medvojni in povojni spomini S. Vukmanovića, enega izmed voditeljev NOB in nove jugoslovanske države

Svetozarja Vukmanovića-Tempe ni treba posebej predstavljati. Od leta 1941 je bil v vodstvu narodno-osvobodilnega boja kot prekaljen predvojni komunist. Po osvoboditvi pa je bil do nedavnega na najodgovornejših političnih položajih jugoslovanskega vodstva in je kot tak bil eden od najmočnejših sodelavcev maršala Tita. Pred nekaj leti je, čeprav še na višji svojih sil, tiho odšel z jugoslovanskega vrha in kot upokojenec živi v domači Črni gori, nekje ob morju. Pred leti je ob dvajsetletnici spora s

Stalinom na željo uredništva časopisa Komunist napisal nekaj spominov na leta borbe za svobodo. Objavljeni sestavki so imeli velik odmev. Potem je s pisanjem nadaljeval. Pred letom dni in pol so njegovi spomini, znani pod naslovom Revolucija teče dalje izšli v srbohrvaščini. Vzburili so izjemno zanimanje doma in po svetu. Znano pa je, da so vzbudili tudi odpor in da je sam Rodoljub Čolaković napisal ostro negativno kritiko. Kot je Vukmanović sam povedal, so hoteli nekateri preprečiti izdajo spominov, nekateri celo to, da bi spomine sploh pisal. Ko pa so spomini izšli so ga tisti, ki so bili z Vukmanovićem pisanjem prizadeti, ostro napadli. Toda sam Tito je avtorju spominov dejal, da so spomini dobri in da je treba pisati o stvareh našega boja tako, kot so se v resnici dogajale. To je bila tudi moralna podpora avtorju, ki je na kritike tudi odgovoril s polemiko. In te je bilo v srbskem časopisu precej. Za knjigo pa je med bralci zaradi vsega tega samo še poraslo zanimanje in originalna srbohrvaška izdaja je bila v vsej nakladi 17.000 izvodov razprodana. Skrajšana izdaja je izšla v nemščini, do konca leta izšla francoska izdaja. Za nordijske države ima avtor pogodbo že sklenjeno, za angleško in ameriško izdajo pa je vprašanje, kdaj bosta izšli.

Vukmanovićeve spomine pa smo zdaj dobili tudi v slovensčini. Prevzel jih je Marjan Javornik, izdala pa v dveh knjigah založba Mladinska knjiga v Ljubljani. Ob izidu knjige je založba predstavila tudi avtorja, ki je na tiskovni konferenci dal zanimive pripombe in pojasnila k svoji knjigi, ki bo zaradi izjemne snovi in zanimivega prikazovanja sicer že znanih pa tudi neznanih dogodkov, zaradi njih posebne osvetlitve s strani nekdanjega predstavnika najvišjega jugoslovanskega vodstva, gotovo deležna izrednega zanimanja.

Vukmanovićeve spomine obsega dve zajeti knjigi. Prva, ki jo je avtor napisal predvsem po spomini, obsega čas od leta 1941 do osvoboditve Beograda, jeseni 1944, s tem, da se avtor v začetnih poglavjih vrača tudi v svoja otroška in študijska leta, ko se je zapisal revoluciji, kot sam pravi. Druga knjiga, ki obsega čas od leta 1944 pa do brisrškega pomena leta 1968, je bolj dokumentarna, napisana na podlagi dokumentov. Toda v obeh knjigah je avtor enako zanimiv, saj obravnava ne samo notranje dogodke v Jugoslaviji temveč tudi svetovne dogodke. Pri tem torej ne prikazuje na pr. samo poteka osvobodilnega boja in graditve nove Jugoslavije, temveč tudi spor s kominternom, pa brisrski plenem, obračun z

revije

SREČANJA 33/34

Peava popočitniška številka novogoriških »Srečanj« posveča uvodni sestavek Lojzetu Spacalu in njegovi veliki antološki grafični razstavi na gradu Kromberk. Napisal ga je umetnostni kritik Peter Krečič. Članek Alda Vuge »Je leto 1985 daleč ali blizu« obravnava stališča o dolgoročnem družbenem razvoju v Sloveniji. Dr. Mirko Bunc piše o »investicijskem marketingu«. Dr. Tone Prijatelj piše o ropotu kot zhu modernega časa. Režiser Jože Babič poroča o okrogli mizi ob Goriskem srečanju malih odrov. Zanimiv je prispevek dr. Nina Agostinotija o italijanski historiografiji o Slovencih. Dr. Ladoslav Glesinger piše o Gorici dr. Antonu Miheliču (1748-1819) in njegovih zaslugah za medicino dela. Kazimir Savnik piše o stoletnici osnovne šole v Vrtojbi. Sledita še zapisa o Pečančevi razstavi v Coneglianu in o razstavi Pavla Medvečka v Krstevicah pri Kanalu.

Rankovićem, pa poročila z raznih misli, ki jih je Vukmanović opravil v Alžiriji, na Japonskem, v Ameriki, Angliji in številnih drugih deželah po svetu.

Prvo kar ob tej knjigi lahko ugotovimo je da govori o stvareh, ki jih pobliže sploh ne poznamo ali pa jih poznamo v drugačni luči. Vukmanović jih kot član najvišjega političnega vodstva Jugoslavije osvetljuje v povsem novi luči. Nadalje govori Vukmanović o stvareh, ki jih nismo poznali. Pri tem je njegovo pisanje, čeprav sam pravi, da je brez literarnih, pretencij, izredno privlačno in zanimivo. Seveda so podrobnosti nekaterih pojavov osvobodilnega boja morda manj jasne. Knjiga resnično priteguje k branju in ima neverjetno privlačno moč. Sicer pa knjiga Vukmanovićeve spomine ni zgodovina. Avtor si je, kot je sam zapisal v predgovoru, prizadeval oživiti nekatere trenutke naše revolucije, katerih priča in udeleženec je bil sam. Zato spomine niso sad kakšnega znanstvenoraziskovalnega dela kakšnega zgodovinarja, temveč so pričevanje o ljudeh in dogajanju v naši revoluciji. Seveda se je avtor pri tem trudil, da bi bila njegova pripoved čim bolj zvest prikaz dogodkov, v katerih je sodeloval. Zato si je vedno prizadeval, da bi bil kar najbolj objektivni in da bi stvari prikazal take, kot so v resnici bile, pri čemer ni priznanaš nikomur, niti sebi.

Ko prebramo knjigo: in se spomnimo na polemike okrog knjige in na napade, lahko spoznamo, da so se ob pisanju Vukmanovića v resnici lahko mnogi čutili prizadeti. Vendar je to ena redkih knjig, katere avtor je vodilni jugoslovanski politični delavec, človek, ki je med vojno in po osvoboditvi stal v vodstvu jugoslovanske borbe za svobodo in politično ter gospodarsko neodvisnost. Če s tega stališča ocenjujemo željo Svetozarja Vukmanovića da bi resnično o jugoslovanski revoluciji čim bolj prodrla med naše ljudi in v svet, potem bi si samo želeli podobnih del tudi od drugih jugoslovanskih vodilnih osebnosti.

Sl. Ru.

REŽISER MACEDONIO V LJUBLJANSKI DRAMI

Tržaški režiser Francesco Macedonio je pripravil otvoritveno predstavo letošnje gledališke sezone ljubljanske Drame in sicer Ruzantejevo »Dovo iz Ancones«. Kot znano je Macedonio stalni režiser tržaškega Teatra Stabile in predstavlja njegovo gostovanje v Ljubljani primum podnega sodelovanja med obema gledališčema. V glavnih vlogah te stare komedije nastopata Iva Zupančičeva kot Bessa in Tone Gogala kot Ruzante.

V okviru kulturne izmenjave med Parmo in Ljubljano, so v kongresnem centru »Aurea Parmas« v novi palači Trgovinske zbornice odprli devetdeseto samostojno razstavo znanega slovenskega slikarja in kiparja Marija Vilharja iz Postojne. Vilhar razstavlja 53 oltarnih slik in 12 skulptur iz metalizirane terakote. Otvoritev je bila zelo slovesna ob prisotnosti najvišjih predstavnikov Parme. Na sliki umetnik Vilhar v razgovoru z jug. generalnim konzulom v Milani Slavkom Lukasom in njegovo ženo na razstavi ob skulpturi »Motiv iz nohtu clubs«

NAŠ DAVNI PREDNIK ŠE PO SMRTI NIMA MIRU

Kje le so ostanki pekinškega človeka

Kitajski strokovnjak trdi, da so ostanke odpeljali Američani
Ti pa trdijo, da so izginili, ko so njih ladjo napadli Japonci

PEKING, 7. — Skupina Američanov bo verjetno popravila »napako«, ki jo je pred nekaj desetletji napravila skupina njihovih rojakov. Skupina Američanov je zbrala med seboj 5.000 dolarjev, kar je v naši valuti 3 milijone lir, za kritje stroškov pri raziskovanju zadeve »pekinškega človeka«.

Odkritje »pekinškega človeka« leta 1927 je tako rekoč sprevrglo vse dotlejane razlage o razvoju človeka in ta dogodek predstavlja revolucijo v zgodovini antropologije. Leta 1927 so v vasi Čokoutien, 48 km jugozahodno od kitajskega glavnega mesta Pekina, na griču Lungku, odkrili ostanke praečloveka, ki nosi znanstvenim latinskim naslovom »Homo erectus pekinensis«, kar bi mogli po naše reči »pekinški pokončni človek«. Odkritje o ostanke pekinškega človeka, se je pripisovalo raziskovalcu Theodoru De Chardinu, toda kitajski strokovnjaki pravijo, da to ni res. Še leta 1921 — prvič v Pekingu — so kitajski kmetje odkrili prve človeške ostanke na griču Lungku, dva tujca znanstvenika »in sicer neki Šved in neki Avstrijec, so tudi zvedela nekaj pozneje in tedaj so se začela sistematična odkopavanja na griču. Pri tem, pa so začeli sodelovati tudi drugi znanstveniki, predvsem domači, pa tudi nekaj Nemcev, Američanov in Kanadčarov je prišlo na to arheološko najdišče.

Tedanja Kitajska seveda ni bila niti senca sedanjosti in to tujarheologi počeli na tem najdišču, kar so hoteli. Sedanjí direktor paleoantropološkega muzeja v Pekingu dr. Čiu trdi, da je bila Kitajska napadla, ker so se tujarheologi tako rekoč samovoljno obnašali na delu, da so se, teoretično, v sodelovanju med kitajskimi znanstveniki in kitajsko vlado na »eni strani ter s strokovnjaki iz nekaterih tujih držav na drugi. V resnici pa so bili strokovnjaki počeli, kar so hoteli, seveda po direktivah vladajočih krogov njihovih dežel.

In v tem smislu moremo tudi razumeti, kako in zakaj je bilo možno, da so ostanke, da so dragocene najdbe, »pekinškega človeka« nekega dne izginile. V zvezi s tem je kitajski strokovnjak dr. Čiu med drugim rekel: »Ostanki »pekinškega človeka« so izginili na čuden način in eno dejstvo je gotovo: neki kitajski delavec je iz kopalnine izročil skupini Američanov.«

Ko so ga vprašali, naj svojo trditve nekoliko razloži in utemelji, se je dr. Čiu obotavljal na koncu pa je vendarle rekel: »Zgodba je zelo dolga. Bilo je to v času, ko je Japonska napadla Kitajsko. Ko so japonski napadalci prišli do Pekina, so storili, kar je bilo v njihovih močeh, da bi »polastili tega dragocenelega arheološkega materiala. Hoteli so imeti vse, kar je bilo odkopano. Pri tem so bili tako odločni, da so ubili tri kitajske delavce. Tedanja kitajska vlada ni našla primernejše rešitve, kot zaupati veliko znatno dragoceno materialno rest. Kitajski delavci so vse izkopane dobro zavili in neki kitajski delavec je vse to shranjeno v zabojih izročil Američanom. Američani pa so pozneje izjavljali, da je znanstveni zaklad izginil, ker da so ga uničile japonske bombe na ladji, ko so zaklad reševali iz zasedene Kitajske«.

Kitajci pa tej razlagi ne verjamejo in že omenjeni dr. Čiu pravi, da je bila ladja, ki se je prevzela ostanke »pekinškega človeka«, japonskega bombnega napada, preden so vkrcaji nanjo zaboje z ostanke.

Logično, da se sedaj postavlja vprašanje, kaj je z vso to zadevo in kdo ima prav, kitajski strokovnjak dr. Čiu ali tisti Američani,

ki trdijo, da je japonski bombni napad uničil znanstveni zaklad. In prav zato se je skupina Američanov lotila raziskovanja vse zadeve in najprej zbrala najnujnejša finančna sredstva, 3 milijone lir, za kritje stroškov, da bi odkrila, kaj je z našim davnim, davnim »eddom«, ki je živel pred približno 500 tisoč leti.

Zelo verjetno je, da so ostanke pekinškega človeka nekeje v ZDA. Nekateri trdijo tudi, da jih imajo nekaj skritih na Formozi. Naj bo kakorkoli, ostanke tolikšnega znanstvenega pomena ne morejo biti predmet špekulacij, pa čeprav bi bile znanstvena značaja, ker pripadajo vsemu človeštvu.

Da bi kitajske oblasti ovrednotile te najdbe, so, kot smo že rekli, ustanovile velik muzej, v stankov nameravajo dati ostanke »pekinškega človeka«, seveda, če pridejo do njih. Sicer pa so ostali ta »člen« prazen, kajti v muzej je veliko drugih ostanke našega davnega prednika, med drugim tudi ostanke še starejšega človeka, kot je bil »pekinški«, saj so pred nekaj leti kitajski arheologi odkrili jame, v katerih je živel človek pred 600.000 leti. Pri tem pa je značilno to, da je doslej znani »pekinški človek« je uporabljal ogenj, vtem ko za starejšega se niso mogli ugotoviti, ali je ogenj poznal ali ne.

Ko so Kitajci odprli novi muzej, ki smo ga že omenili, so hkrati odprli javnosti tudi jamo, v kateri je živel »pekinški človek«. To pravzaprav nekoliko večje »odkrovanje« našega davnega prednika, ker ga sestavlja več pečin, toda tudi skeletnih ostanke je bilo leta 1927 več, iz česar se da sklepati, da je gridek 46 km jugozahodno od Pekina bil pravo naselje tedanjega prebivalca naše Zemlje, za katerega je ugotovljeno, da je oženjen poznal in ga uporabljal, pa čeprav ni znano, če je bil sposoben ogenj prižgati. Možna je namreč, da je oženjen prižgala strehla, »pekinški človek« pa je ta ogenj znal hraniti. In to zelo dolgo, saj so v eni izmed jam našli kar 6 m debelo plast pepela.

Kitajske oblasti nameravajo gričku, na katerem je pred pol milijona let živel naš prednik, vrniti njegovo nekdanjo podobo. Pečine bodo ostale, kakor so, okoli njih pa bodo nasadili zelenje in drevice, kakršno je tedaj raslo tedaj. Verjetno bodo upodobili tudi tedanjega človeka. Napravili bodo torej nekaj podobnega, kar lahko vidimo v Krapini, severno od Zagreba, kjer je tudi živel naš prednik. In le da je »Homo Krapensis« ali »krapinski pračlovek« veliko mlajši od »pekinškega«, saj se neandertalcu pripisuje starost okoli 200.000 let, njegov »rod« pa se je razpočel vse do pred 50.000 let, rekli bi skoraj do predčrtašnjim, seveda v primerjavi s »pekinškim človekom«.

Ko so Kitajci odprli novi muzej, ki smo ga že omenili, so hkrati odprli javnosti tudi jamo, v kateri je živel »pekinški človek«. To pravzaprav nekoliko večje »odkrovanje« našega davnega prednika, ker ga sestavlja več pečin, toda tudi skeletnih ostanke je bilo leta 1927 več, iz česar se da sklepati, da je gridek 46 km jugozahodno od Pekina bil pravo naselje tedanjega prebivalca naše Zemlje, za katerega je ugotovljeno, da je oženjen poznal in ga uporabljal, pa čeprav ni znano, če je bil sposoben ogenj prižgati. Možna je namreč, da je oženjen prižgala strehla, »pekinški človek« pa je ta ogenj znal hraniti. In to zelo dolgo, saj so v eni izmed jam našli kar 6 m debelo plast pepela.

Kitajske oblasti nameravajo gričku, na katerem je pred pol milijona let živel naš prednik, vrniti njegovo nekdanjo podobo. Pečine bodo ostale, kakor so, okoli njih pa bodo nasadili zelenje in drevice, kakršno je tedaj raslo tedaj. Verjetno bodo upodobili tudi tednjega človeka. Napravili bodo torej nekaj podobnega, kar lahko vidimo v Krapini, severno od Zagreba, kjer je tudi živel naš prednik. In le da je »Homo Krapensis« ali »krapinski pračlovek« veliko mlajši od »pekinškega«, saj se neandertalcu pripisuje starost okoli 200.000 let, njegov »rod« pa se je razpočel vse do pred 50.000 let, rekli bi skoraj do predčrtašnjim, seveda v primerjavi s »pekinškim človekom«.

Ko so ga vprašali, naj svojo trditve nekoliko razloži in utemelji, se je dr. Čiu obotavljal na koncu pa je vendarle rekel: »Zgodba je zelo dolga. Bilo je to v času, ko je Japonska napadla Kitajsko. Ko so japonski napadalci prišli do Pekina, so storili, kar je bilo v njihovih močeh, da bi »polastili tega dragocenelega arheološkega materiala. Hoteli so imeti vse, kar je bilo odkopano. Pri tem so bili tako odločni, da so ubili tri kitajske delavce. Tedanja kitajska vlada ni našla primernejše rešitve, kot zaupati veliko znatno dragoceno materialno rest. Kitajski delavci so vse izkopane dobro zavili in neki kitajski delavec je vse to shranjeno v zabojih izročil Američanom. Američani pa so pozneje izjavljali, da je znanstveni zaklad izginil, ker da so ga uničile japonske bombe na ladji, ko so zaklad reševali iz zasedene Kitajske«.

Kitajci pa tej razlagi ne verjamejo in že omenjeni dr. Čiu pravi, da je bila ladja, ki se je prevzela ostanke »pekinškega človeka«, japonskega bombnega napada, preden so vkrcaji nanjo zaboje z ostanke.

Logično, da se sedaj postavlja vprašanje, kaj je z vso to zadevo in kdo ima prav, kitajski strokovnjak dr. Čiu ali tisti Američani,

ki trdijo, da je japonski bombni napad uničil znanstveni zaklad. In prav zato se je skupina Američanov lotila raziskovanja vse zadeve in najprej zbrala najnujnejša finančna sredstva, 3 milijone lir, za kritje stroškov, da bi odkrila, kaj je z našim davnim, davnim »eddom«, ki je živel pred približno 500 tisoč leti.

Zelo verjetno je, da so ostanke pekinškega človeka nekeje v ZDA. Nekateri trdijo tudi, da jih imajo nekaj skritih na Formozi. Naj bo kakorkoli, ostanke tolikšnega znanstvenega pomena ne morejo biti predmet špekulacij, pa čeprav bi bile znanstvena značaja, ker pripadajo vsemu človeštvu.

Da bi kitajske oblasti ovrednotile te najdbe, so, kot smo že rekli, ustanovile velik muzej, v stankov nameravajo dati ostanke »pekinškega človeka«, seveda, če pridejo do njih. Sicer pa so ostali ta »člen« prazen, kajti v muzej je veliko drugih ostanke našega davnega prednika, med drugim tudi ostanke še starejšega človeka, kot je bil »pekinški«, saj so pred nekaj leti kitajski arheologi odkrili jame, v katerih je živel človek pred 600.000 leti. Pri tem pa je značilno to, da je doslej znani »pekinški človek« je uporabljal ogenj, vtem ko za starejšega se niso mogli ugotoviti, ali je ogenj poznal ali ne.

Ko so Kitajci odprli novi muzej, ki smo ga že omenili, so hkrati odprli javnosti tudi jamo, v kateri je živel »pekinški človek«. To pravzaprav nekoliko večje »odkrovanje« našega davnega prednika, ker ga sestavlja več pečin, toda tudi skeletnih ostanke je bilo leta 1927 več, iz česar se da sklepati, da je gridek 46 km jugozahodno od Pekina bil pravo naselje tednjega prebivalca naše Zemlje, za katerega je ugotovljeno, da je oženjen poznal in ga uporabljal, pa čeprav ni znano, če je bil sposoben ogenj prižgati. Možna je namreč, da je oženjen prižgala strehla, »pekinški človek« pa je ta ogenj znal hraniti. In to zelo dolgo, saj so v eni izmed jam našli kar 6 m debelo plast pepela.

Kitajske oblasti nameravajo gričku, na katerem je pred pol milijona let živel naš prednik, vrniti njegovo nekdanjo podobo. Pečine bodo ostale, kakor so, okoli njih pa bodo nasadili zelenje in drevice, kakršno je tedaj raslo tedaj. Verjetno bodo upodobili tudi tednjega človeka. Napravili bodo torej nekaj podobnega, kar lahko vidimo v Krapini, severno od Zagreba, kjer je tudi živel naš prednik. In le da je »Homo Krapensis« ali »krapinski pračlovek« veliko mlajši od »pekinškega«, saj se neandertalcu pripisuje starost okoli 200.000 let, njegov »rod« pa se je razpočel vse do pred 50.000 let, rekli bi skoraj do predčrtašnjim, seveda v primerjavi s »pekinškim človekom«.

Ko so ga vprašali, naj svojo trditve nekoliko razloži in utemelji, se je dr. Čiu obotavljal na koncu pa je vendarle rekel: »Zgodba je zelo dolga. Bilo je to v času, ko je Japonska napadla Kitajsko. Ko so japonski napadalci prišli do Pekina, so storili, kar je bilo v njihovih močeh, da bi »polastili tega dragocenelega arheološkega materiala. Hoteli so imeti vse, kar je bilo odkopano. Pri tem so bili tako odločni, da so ubili tri kitajske delavce. Tedanja kitajska vlada ni našla primernejše rešitve, kot zaupati veliko znatno dragoceno materialno rest. Kitajski delavci so vse izkopane dobro zavili in neki kitajski delavec je vse to shranjeno v zabojih izročil Američanom. Američani pa so pozneje izjavljali, da je znanstveni zaklad izginil, ker da so ga uničile japonske bombe na ladji, ko so zaklad reševali iz zasedene Kitajske«.

Kitajci pa tej razlagi ne verjamejo in že omenjeni dr. Čiu pravi, da je bila ladja, ki se je prevzela ostanke »pekinškega človeka«, japonskega bombnega napada, preden so vkrcaji nanjo zaboje z ostanke.

Logično, da se sedaj postavlja vprašanje, kaj je z vso to zadevo in kdo ima prav, kitajski strokovnjak dr. Čiu ali tisti Američani,

ki trdijo, da je japonski bombni napad uničil znanstveni zaklad. In prav zato se je skupina Američanov lotila raziskovanja vse zadeve in najprej zbrala najnujnejša finančna sredstva, 3 milijone lir, za kritje stroškov, da bi odkrila, kaj je z našim davnim, davnim »eddom«, ki je živel pred približno 500 tisoč leti.

Zelo verjetno je, da so ostanke pekinškega človeka nekeje v ZDA. Nekateri trdijo tudi, da jih imajo nekaj skritih na Formozi. Naj bo kakorkoli, ostanke tolikšnega znanstvenega pomena ne morejo biti predmet špekulacij, pa čeprav bi bile znanstvena značaja, ker pripadajo vsemu človeštvu.

Da bi kitajske oblasti ovrednotile te najdbe, so, kot smo že rekli, ustanovile velik muzej, v stankov nameravajo dati ostanke »pekinškega človeka«, seveda, če pridejo do njih. Sicer pa so ostali ta »člen« prazen, kajti v muzej je veliko drugih ostanke našega davnega prednika, med drugim tudi ostanke še starejšega človeka, kot je bil »pekinški«, saj so pred nekaj leti kitajski arheologi odkrili jame, v katerih je živel človek pred 600.000 leti. Pri tem pa je značilno to, da je doslej znani »pekinški človek« je uporabljal ogenj, vtem ko za starejšega se niso mogli ugotoviti, ali je ogenj poznal ali ne.

Ko so Kitajci odprli novi muzej, ki smo ga že omenili, so hkrati odprli javnosti tudi jamo, v kateri je živel »pekinški človek«. To pravzaprav nekoliko večje »odkrovanje« našega davnega prednika, ker ga sestavlja več pečin, toda tudi skeletnih ostanke je bilo leta 1927 več, iz česar se da sklepati, da je gridek 46 km jugozahodno od Pekina bil pravo naselje tednjega prebivalca naše Zemlje, za katerega je ugotovljeno, da je oženjen poznal in ga uporabljal, pa čeprav ni znano, če je bil sposoben ogenj prižgati. Možna je namreč, da je oženjen prižgala strehla, »pekinški človek« pa je ta ogenj znal hraniti. In to zelo dolgo, saj so v eni izmed jam našli kar 6 m debelo plast pepela.

Kitajske oblasti nameravajo gričku, na katerem je pred pol milijona let živel naš prednik, vrniti njegovo nekdanjo podobo. Pečine bodo ostale, kakor so, okoli njih pa bodo nasadili zelenje in drevice, kakršno je tedaj raslo tedaj. Verjetno bodo upodobili tudi tednjega človeka. Napravili bodo torej nekaj podobnega, kar lahko vidimo v Krapini, severno od Zagreba, kjer je tudi živel naš prednik. In le da je »Homo Krapensis« ali »krapinski pračlovek« veliko mlajši od »pekinškega«, saj se neandertalcu pripisuje starost okoli 200.000 let, njegov »rod« pa se je razpočel vse do pred 50.000 let, rekli bi skoraj do predčrtašnjim, seveda v primerjavi s »pekinškim človekom«.

Ko so ga vprašali, naj svojo trditve nekoliko razloži in utemelji, se je dr. Čiu obotavljal na koncu pa je vendarle rekel: »Zgodba je zelo dolga. Bilo je to v času, ko je Japonska napadla Kitajsko. Ko so japonski napadalci prišli do Pekina, so storili, kar je bilo v njihovih močeh, da bi »polastili tega dragocenelega arheološkega materiala. Hoteli so imeti vse, kar je bilo odkopano. Pri tem so bili tako odločni, da so ubili tri kitajske delavce. Tedanja kitajska vlada ni našla primernejše rešitve, kot zaupati veliko znatno dragoceno materialno rest. Kitajski delavci so vse izkopane dobro zavili in neki kitajski delavec je vse to shranjeno v zabojih izročil Američanom. Američani pa so pozneje izjavljali, da je znanstveni zaklad izginil, ker da so ga uničile japonske bombe na ladji, ko so zaklad reševali iz zasedene Kitajske«.

Kitajci pa tej razlagi ne verjamejo in že omenjeni dr. Čiu pravi, da je bila ladja, ki se je prevzela ostanke »pekinškega človeka«, japonskega bombnega napada, preden so vkrcaji nanjo zaboje z ostanke.

Logično, da se sedaj postavlja vprašanje, kaj je z vso to zadevo in kdo ima prav, kitajski strokovnjak dr. Čiu ali tisti Američani,

ki trdijo, da je japonski bombni napad uničil znanstveni zaklad. In prav zato se je skupina Američanov lotila raziskovanja vse zadeve in najprej zbrala najnujnejša finančna sredstva, 3 milijone lir, za kritje stroškov, da bi odkrila, kaj je z našim davnim, davnim »eddom«, ki je živel pred približno 500 tisoč leti.

Zelo verjetno je, da so ostanke pekinškega človeka nekeje v ZDA. Nekateri trdijo tudi, da jih imajo nekaj skritih na Formozi. Naj bo kakorkoli, ostanke tolikšnega znanstvenega pomena ne morejo biti predmet špekulacij, pa čeprav bi bile znanstvena značaja, ker pripadajo vsemu človeštvu.

Da bi kitajske oblasti ovrednotile te najdbe, so, kot smo že rekli, ustanovile velik muzej, v stankov nameravajo dati ostanke »pekinškega človeka«, seveda, če pridejo do njih. Sicer pa so ostali ta »člen« prazen, kajti v muzej je veliko drugih ostanke našega davnega prednika, med drugim tudi ostanke še starejšega človeka, kot je bil »pekinški«, saj so pred nekaj leti kitajski arheologi odkrili jame, v katerih je živel človek pred 600.000 leti. Pri tem pa je značilno to, da je doslej znani »pekinški človek« je uporabljal ogenj, vtem ko za starejšega se niso mogli ugotoviti, ali je ogenj poznal ali ne.

Ko so Kitajci odprli novi muzej, ki smo ga že omenili, so hkrati odprli javnosti tudi jamo, v kateri je živel »pekinški človek«. To pravzaprav nekoliko večje »odkrovanje« našega davnega prednika, ker ga sestavlja več pečin, toda tudi skeletnih ostanke je bilo leta 1927 več, iz česar se da sklepati, da je gridek 46 km jugozahodno od Pekina bil pravo naselje tednjega prebivalca naše Zemlje, za katerega je ugotovljeno, da je oženjen poznal in ga uporabljal, pa čeprav ni znano, če je bil sposoben ogenj prižgati. Možna je namreč, da je oženjen prižgala strehla, »pekinški človek« pa je ta ogenj znal hraniti. In to zelo dolgo, saj so v eni izmed jam našli kar 6 m debelo plast pepela.

Kitajske oblasti nameravajo gričku, na katerem je pred pol milijona let živel naš prednik, vrniti njegovo nekdanjo podobo. Pečine bodo ostale, kakor so, okoli njih pa bodo nasadili zelenje in drevice, kakršno je tedaj raslo tedaj. Verjetno bodo upodobili tudi tednjega človeka. Napravili bodo torej nekaj podobnega, kar lahko vidimo v Krapini, severno od Zagreba, kjer je tudi živel naš prednik. In le da je »Homo Krapensis« ali »krapinski pračlovek« veliko mlajši od »pekinškega«, saj se neandertalcu pripisuje starost okoli 200.000 let, njegov »rod« pa se je razpočel vse do pred 50.000 let, rekli bi skoraj do predčrtašnjim, seveda v primerjavi s »pekinškim človekom«.

Ko so ga vprašali, naj svojo trditve nekoliko razloži in utemelji, se je dr. Čiu obotavljal na koncu pa je vendarle rekel: »Zgodba je zelo dolga. Bilo je to v času, ko je Japonska napadla Kitajsko. Ko so japonski napadalci prišli do Pekina, so storili, kar je bilo v njihovih močeh, da bi »polastili tega dragocenelega arheološkega materiala. Hoteli so imeti vse, kar je bilo odkopano. Pri tem so bili tako odločni, da so ubili tri kitajske delavce. Tedanja kitajska vlada ni našla primernejše rešitve, kot zaupati veliko znatno dragoceno materialno rest. Kitajski delavci so vse izkopane dobro zavili in neki kitajski delavec je vse to shranjeno v zabojih izročil Američanom. Američani pa so pozneje izjavljali, da je znanstveni zaklad izginil, ker da so ga uničile japonske bombe na ladji, ko so zaklad reševali iz zasedene Kitajske«.

Kitajci pa tej razlagi ne verjamejo in že omenjeni dr. Čiu pravi, da je bila ladja, ki se je prevzela ostanke »pekinškega človeka«, japonskega bombnega napada, preden so vkrcaji nanjo zaboje z ostanke.

Logično, da se sedaj postavlja vprašanje, kaj je z vso to zadevo in kdo ima prav, kitajski strokovnjak dr. Čiu ali tisti Američani,

ki trdijo, da je japonski bombni napad uničil znanstveni zaklad. In prav zato se je skupina Američanov lotila raziskovanja vse zadeve in najprej zbrala najnujnejša finančna sredstva, 3 milijone lir, za kritje stroškov, da bi odkrila, kaj je z našim davnim, davnim »eddom«, ki je živel pred približno 500 tisoč leti.

Zelo verjetno je, da so ostanke pekinškega človeka nekeje v ZDA. Nekateri trdijo tudi, da jih imajo nekaj skritih na Formozi. Naj bo kakorkoli, ostanke tolikšnega znanstvenega pomena ne morejo biti predmet špekulacij, pa čeprav bi bile znanstvena značaja, ker pripadajo vsemu človeštvu.

Da bi kitajske oblasti ovrednotile te najdbe, so, kot smo že rekli, ustanovile velik muzej, v stankov nameravajo dati ostanke »pekinškega človeka«, seveda, če pridejo do njih. Sicer pa so ostali ta »člen« prazen, kajti v muzej je veliko drugih ostanke našega davnega prednika, med drugim tudi ostanke še starejšega človeka, kot je bil »pekinški«, saj so pred nekaj leti kitajski arheologi odkrili jame, v katerih je živel človek pred 600.000 leti. Pri tem pa je značilno to, da je doslej znani »pekinški človek« je uporabljal ogenj, vtem ko za starejšega se niso mogli ugotoviti, ali je ogenj poznal ali ne.

Ko so Kitajci odprli novi muzej, ki smo ga že omenili, so hkrati odprli javnosti tudi jamo, v kateri je živel »pekinški človek«. To pravzaprav nekoliko večje »odkrovanje« našega davnega prednika, ker ga sestavlja več pečin, toda tudi skeletnih ostanke je bilo leta 1927 več, iz česar se da sklepati, da je gridek 46 km jugozahodno od Pekina bil pravo naselje tednjega prebivalca naše Zemlje, za katerega je ugotovljeno, da je oženjen poznal in ga uporabljal, pa čeprav ni znano, če je bil sposoben ogenj prižgati. Možna je namreč, da je oženjen prižgala strehla, »pekinški človek« pa je ta ogenj znal hraniti. In to zelo dolgo, saj so v eni izmed jam našli kar 6 m debelo plast pepela.

Kitajske oblasti nameravajo gričku, na katerem je pred pol milijona let živel naš prednik, vrniti njegovo nekdanjo podobo. Pečine bodo ostale, kakor so, okoli njih pa bodo nasadili zelenje in drevice, kakršno je tedaj raslo tedaj. Verjetno bodo upodobili tudi tednjega človeka. Napravili bodo torej nekaj podobnega, kar lahko vidimo v Krapini, severno od Zagreba, kjer je tudi živel naš prednik. In le da je »Homo Krapensis« ali »krapinski pračlovek« veliko mlajši od »pekinškega«, saj se neandertalcu pripisuje starost okoli 200.000 let, njegov »rod« pa se je razpočel vse do pred 50.000 let, rekli bi skoraj do predčrtašnjim, seveda v primerjavi s »pekinškim človekom«.

ŠE ENA VELIKA VLOGA VELIKEGA UMETNIKA MARLONA BRANDA

Ko zločin postane romantičen

Znano Puzovo delo doživlja velikanski uspeh kot roman, nič majši uspeh bo doživel tudi film, ki je po delu posnet - Rimsko občinstvo pa ni navdušeno

RIM, oktobra. — Posnet po istoimenskem Puzovem romanu »BOTER«, doživlja po vsem svetu uspeh, ki nima primere v zgodovini filma (razen, morda, filma »V vrtincu«). Bilo bi tvegano zapisati, da je ta izredna pozornost zgolj modna muha, kajti »BOTER« — čeprav hudo romantično — obravnava delikatno in nevarno tematično: italijansko-ameriško mafijo. K uspehu »BOTER« je seveda mnogo pripomogla učinkovita propaganda, ki je spremljala izid romana (Mario Puzo: »The Godfather«, samo v ZDA so razprodali nad deset milijonov »žepnih izvodov«) in sedaj filma, ki se ponosa z nedosegljivo interpretacijo MARLONA BRANDA. Sicer pa začetno od začetka.

Marlon Brando (drugi z leve) kot obotorski, James Caan in John Cazale

začetku nastala kot »organizacija, ki bi ščitila pravice italijanskih priseljencev, se je v letih ameriške pritisne razvilo v pravo kriminalno organizacijo. Prohibicija ukinil je mafija razširila svojo dejavnost na vse konce Amerike in malone zajela vse rentabilne aktivnosti, od igralnic do prostitucije in mamlj. Mafijevski poglavarji so s svojimi »famielijami« ščitili pridobitna gospodarska področja, njihovi posli pa so nemoteno cveteli tudi po zaslugi slovitih »moščevnosti« (»omertà«) Sicilijancev.

Pisatelj Mario Puzo je v »Boter« (ital. naslov »Il Padrino«) združil vse karakteristike teh slavni mafijevskih gospodov in ustvaril enega samega idealnega junaka: Dona Vito Corleonea — in v tem je tudi moč in sugestija njegovega, sicer poprečnega, romana.

»Boter« opisuje dedakenco Vito Corleonea, predstavnika starega sveta in starih metod kriminala. Don Vito Corleone, ki ščiti pravice rojakov »na območju New Yorka in se uročno ukvarja s prekopčevanjem olja, je zelo priljubljen zaradi številnih uslug, ki jih nesebično, tudi rojakom v tiski, izmenjujejo ga »don« in »donum«, ker nikoli ne odkloni krstnega botrovanja novorojenim Ita-

lijanom, ki zagledajo luč sveta v »crnem svetu«. Tudi njegovi štirje otroci — Sonny, Fredo, Michael in Connie — so se rodili v Ameriki in za njih Don Vito sanja drugačnega, mamejšega življenja. Toda usoda je hotela drugače. Po sporu z neko nasprotno »famieljo«, ki je hotela vstopiti v trgovanje z mamilj, Don Vito doživi atentat. Čudežno »ostane pr življenju, a ne more več aktivne voditi svojih poslov. Med tem je Connie zvela mučno zakrsko zvezo z nekim neuprindljivim, Fredo, preveč mehak in puij, je bil odstranjen, moral je v Las Vegas, Sonny pa je tragično preminil v zasedi, ki so mu jo pripravili razdraženi nasprotniki. Vajeti famelije Corleone vzame v roke najmlajši, Michael, ki s pomočjo očetovega »svetvalca« Toma Agena porazi vse sovražnike družine Corleone »ter si tako po očetovi smrti avtomatično zagotovi vse pravice in družnost mafijevskega poglavarja.

To je v zelo grobih obrisih jedro filma »BOTER«. Zanimivo pa je sedaj pristaviti, da je Don Vito prikazan v zelo simpatični in skoraj patetični luči. Ob branju romana in ob gledanju filma sem bil presenečen: ni mi uspelo kritično gledati in kritično oceniti botrove dejavnosti. Človek zapusti dvorano z občutkom, da je Don

Vito samo žrtev nesrečnih okoliščin in ne tudi zločinec. Prav to »romantiziranje« zločina, če se lahko tako izrazimo, je velika napaka romana in filma. Film sicer hoče ubezati mejam romana, hoče postati skoraj neke vrste svarilo na zločine sodobne družbe — in za to imata največje zasluge režiser filma in glavni igralec Marlon Brando. Njuna inteligenca je tudi pripomogla, če je film postal neke vrste »statement« o Ameriki in njeni veliki industriji. Brando je namreč z veli smenanjem filma izjavil reviji »Newsweek«: »Mislim, da je mafija čudovit primer našega kapitalizma. Don Vito je kakor ameriški magnat, ki brani svoje posle in svojo družino. Ob branju romana sem imel neprestano pred očmi našega McNamara, Johnsona, Ruska...«

Ne čudimo se, če je Marlon Brando, katerega antiimperialistične ideje so vsem znane, prišel do teh zaključkov. Bolj zapleteno pa je ugotoviti, zakaj je ameriška publika s takim navdušenjem sprejela »Botra«.

Znano je, da Američani ljubijo spektakel, široko platno, barve, kostume, glasbeno spremljavo. Vse te značilnosti pridejo v filmu »Boter« močno do izraza. To pa še vedno ne more biti prepričljiv razlog za njegov veliki uspeh. Film (kakor tudi roman) se ne prične z zamano s temi besedami: »JAZ VERJAMEM V AMERIKO«. Uspeh filma je treba pripisati predvsem karakteristikom glavnega junaka, na katere sem že opozoril. Ni potrebno zelo globoko poznavanje ameriške psihologije, da ugotovimo, kako »e tak oče in »boter« — ki dobro plačuje in hudo kaznuje — idealno utelešenje židiljskega očeta in prepotebne vsem. Ki so otroci naivni in vase negotovi. »Boter« prikljče v spomin legendarnega ameriškega junaka Svelega Killerja, ki je vedno samo pravično pobijal, oživil mit vsemogočnega patriarhalnih družin, katerim Američani ne znajo ubežati.

V Italiji, kjer mafija še ni postala pravilica, so film sprejeli z velikim zanimanjem. »Boter« je v Rimu že prvi dan, ko ga istočasno predstavili v treh kinematografih, inkasiral 25 milijonov lire, toda tudi zelo hladno. Vsem tistim sorodnikom, ki se na filmskem platnu neprestano poljubljajo in obhajajo, izmenjavajo darila in branje čast svojih žena..., je povprečni italijanski gledalec samo skomignil z rameni:

»Neumnosti! Take reči so možne samo v filmu! Kdo bi ne vedel, da je v družinah prekršanje, kreganje, včasih tudi ubijanje, vsak dan na vrstnem redu. Čelo naš pregovor pravi: »Frattelli cottielli, parenti serpenti!...«

BRANKO VATOVEČ

HOROSKOP

Veljaven od 8. do 14. oktobra 1972

- OVEN** (od 21. 3. do 20. 4.) Potrebno vam bo veliko delovne vme in tudi moči, da boste premagali ovire ki so vam na poti do cilja. Zelo verjetno boste tudi na poti, ki pa ne bo pravi prijatelj, kar se bodo pot težavam pridružila še poslovna tveganja. Ljubljena oseba vam bo v oporo. Zdravje še kar dobro.
- BIK** (od 21. 4. do 20. 5.) Dobili boste ponudbo, ki bo vam mogla priti prav, v kolikor nimate drugih bolj utemeljenih načrtov. Nekaj bo motilo vaše razpoloženje in zelo verjetno boste spoznali, da se verovall v nekoga, ki vašega zaupanja ni zaslužil. Bodite kar se da previdni. Stran z ljubosumnostjo.
- DVOJČKA** (od 21. 5. do 22. 6.) Tokrat bi znali pripeljati pod streho nekaj, kar se vam je še pred nedavnim zdelo nemogoče. Vaše pobude se bodo nekaterim zdele drzne, pa bodo vendarle uresničljive. Neko prijateljstvo vas bo ponovno opogumilo in spoznali boste, da prijateljstva niso kar tako. Zdravje kar dobro. Le majhen prehlad.
- RAK** (od 23. 6. do 22. 7.) Sredi tedna boste morali marsikaj spremeniti, pa čeprav se bodo dela v začetku zdelo dobro upeljana. Ne rinite predač in ne bodite tudi vedno »nezmožljivi«. Ljubljena oseba zares zasluži nekoliko več pozornosti. Če jo boste še naprej zanemarjali, bi se vam znalo kaj pripetiti. Glavobol.
- LEV** (od 23. 7. do 22. 8.) Poiškati boste morali pomoč ljudi ki se jih že dolgo izogibate. Uspehi vašega dela ne bodo najboljši, ker bo finančni rezultat v splošnem bolj šibek. Odložite kako nalogo, ki je ne morete opraviti sedaj. Neko novo spoznavanje se vam bo začelo veljavati.
- DEVICA** (od 23. 8. do 22. 9.) Razstistili boste morali neko zadevo z ljudmi, ki jih že dolgo vendarle ne površno poznate. Vaš uspeh, ki bi vam zagotovil grotno trdnost, je odvisen od dobre volje neke vplivne osebe. Ravnanje se temu primerno. Ne ka čustvena prigoda se vam bo hudo maščevala.
- RIBI** (od 20. 2. do 20. 3.) Nepriznani srečanje. Uspeh na delu ali v službi. Skušajte trenutne rezultate kapitalizirati za dni, ko vam ne bo šlo vse, kot vam gre danes. Potovanje, pošta, darilo, skratka nekaj, kar bo nekoliko sprejeto sicer u rejeno, vendar monotonno življenje. Tudi v ljubezni novosti.
- TEHTNICA** (od 23. 9. do 23. 10.) Zaslili boste v mračno obdobje, iz katerega se boste s težavo sami izvlekli. Odrveči boste morali neke svoje pomoči tiste ljudi, proti katerim ste že dolgo nerazpoloženi. Zaujajte svoje duševne težave osebi, ki vas ima zares rada. Zdravje odlično, le ustruženi ste.
- ŠKORPION** (od 24. 10. do 22. 11.) Ker ste imeli v zadnjih časih precej težav, bo treba nekoliko odjenjati, da se tudi fizično nekoliko opomorate. Za to pa bo potrebno tudi povsem drugačno duševno razpoloženje. Predvsem se naučite pravega počitka.
- STRELEC** (od 23. 11. do 22. 12.) Odrveči boste imeli na pretek, vprašanje je, če boste vse to znali primerno izkoristiti. Včasih zabredete v težave, ki si jih sami nakopljete. Nekaj vaših idej bodo izkoristili drugi. Radi se polgrivate s čustvi, kar bi vam v danem trenutku znalo povzročiti tudi kako nevšečno posledico. Glavobol.
- KOZOROG** (od 21. 12. do 20. 1.) Zaupanje, ki vam ga dajejo ljudje, ki živijo okoli vas, zelo pogosto zlorabite. To ni lepo, včasih celo koristno ne. Nekdo bo razkril vaše početje in račun ne bo majhen. To bi se znalo odražati tudi v vaših bodočih čustvenih odnosih, kjer bi se vse porušilo. Zdravje odlično.
- VODNAR** (od 21. 1. 19. 2.) V delu boste našli veliko zadoščanje. Kljub temu, da se boste sami dobro znašli, ne odklanjajte pametnih ljudi. Sredi tedna boste dobili kak prijatelj na veslo. Razstistite neki sporček, ki spravlja v nevarnost vaše

TRAGIČEN ZAKLJUČEK UGRABITVE LETALA NA RONŠKEM LETALIŠČU

Vse kaže, da je mladi gusar imel enega ali več pomočnikov

To verjetnost potrjuje dejstvo, da so mu priskrbeli padalo in obleko - Nameraval je skočiti iz letala nad Apenini

(Nadaljevanje s 1. strani)

Uficialni mladenec gusarja. Padalo je bilo tako skrbno pripravljeno, da so agenti takoj razumeli, da ga je zlozil nekdo, ki je bil v tem postopku izurjen. Obisk v videnskem aeroklubu je bil odločen, ker se je osebe spomnilo, da je padalo prinesel nekaj dni prej mladenec in naročil, naj ga zloži. Preiskovalni organi so takoj začeli preiskavo, da bi našli omenjenega mladenca, čigar imena niso sporečili, ker, kot je izjavil polkovnik karabinjerjev Mingarelli sodijo, da gre za Boccacciovega padajoša.

Poveljnik videnske legije karabinjerjev je dejal, da preiskovalni organi skrbno preučujejo vse dokazila, ki so jih zbrali doslej, da bi našli Boccacciovega padajoša ali padajoše.

Vest, da je gusar, ki je preusmeril letalo na letališču v Ronkah, mladi Ivano Boccaccio, se je bliskovito razširila po videnskih četrtih, kjer je mladenec stal. Vsi, ki so ga poznali kot mladenca in preučevalnega fanta, niso mogli verjeti, da je prav Ivano gusar, ki je več ur držal v šahu policijo in karabinjerje na letališču v Ronkah. Govorili so, da se je Boccaccio v zadnjih dneh večkrat sprijel z očedom, ker je zašel v družbo, ki je oče ni odobral. Družil se je z bivšimi padalci in večkrat so ga videli tudi v skrajnih desničarskih krogih. V tej zvezi so preiskovalni organi skušali ugotoviti, če je imel Ivano stike s tržaškimi desničarskimi skupinami, a pristojni krogi zagotavljajo, da doslej niso nikoli opazili ali registrirali mladenčeve prisotnosti v našem mestu. Gotovo pa je, da je imel mladenec pomoč padajoša ali pa več padajošev, ki so mu priskrbeli padalo, orožje in lačulo. Ko je včeraj jutraj šel z doma, Ivano ni imel na sebi istih oblačil, s katerimi se je pozneje pojavil na letališču. Kot smo že dejali, si je tudi samokres znamke «luger», bombo, lačulo in padalo oskrbel, pozneje.

Včeraj popoldne je zdravnik dr. De Benedetti ob prisotnosti tržaškega pretorja dr. Finazzerja Floria, policistov in karabinjerjev pregledal Ivanovo truplo in ugotovil, da so ga zadeli tri kroglice. Dve rani sta bili smrtni (na levem senu in nad desno ključnico) tretja krogla pa ga je zadela v levo roko. Po pregledu trupla je pristojni sodnik dal dovoljenje za pokop.

Goriški kvestor De Focatis je včeraj popoldne sprejel častnike in povedal, da so v štirinajstih Boccacciovega samokresa našli osem nabojev. Od dveh, ki manjkata, je eden ranil apunata Barbarossa, drugi pa je eksploziviral v cavi zaradi česar je orožje odpovedalo.

Najdba padala, naj bi po mnenju preiskovalnih organov dokazovala, da Ivano ni imel namena odleteti v Kairo kot je trdil, pač pa bi zelo verjetno skočil s padalom že med poletom v Rim. Domneva potrjuje tudi dogodek, da kategera v je poveljnik «fokerjev» Golinelli spomnil šele včeraj jutraj. Preden je gusar zahteval povratek v Ronke, je stopil do poveljnika v pilotski kabini in ga prosil, naj mu pokaže navigacijske karte. Zelo ga je zanimalo, če pilot lahko ubere drugačno smer od tiste, ki je začrtana na zemljevidu. Ko mu je poveljnik pritril odgovoril, se je zadovoljen vrnil na svoje mesto.

Ta in še druge okoliščine potrjujejo Golinellijevo prepričanje, da je gusar nameraval skočiti s padalom nekje nad Apenini. Dejstvo je tudi, da se «fokerjev»

vrata odprejo s precejšnjo lahkoto in da je skok s padalom možen, ker letalo leti v višini 3.000 do 3.500 metrov. Nemogoče pa bi bil skok s padalom z reaktivno «DC 9», ker leti na višini 8.000 metrov.

Železniška nesreča v Mehiki: 149 mrtvih

CIUDAD DE MEXICO, 6. — Število mrtvih pri strašni železniški nesreči do katere je prišlo v bližini mesta Saltillo, je naraslo na 149, ranjenih je več kot 500, 50 ljudi pa pogrešajo (verjetno gre za osebe, ki so zbežale s kraja nesreče zaradi živčnega šoka). Železniško ravnanje je sporno, da je nesrečo zelo verjetno zagrešil strojnik, ki se je peljal na nevarnem železniškem odseku s hitrostjo več kot 100 km na uro, medtem, ko bi morala biti največja dovoljena hitrost okoli 60 km. Reševanje ponesrečenec je še vedno v teku. Prizori, ki jih nudijo prevrnjeni vagoni (v vlakcu je bilo več kot 2000 ljudi), so strašni. Zdravniki morajo v mnogih primerih amputirati ude ponesrečenec, ki so vključeni v zmlinčne pločevine.

Neuspešno zasliševanje roparja v Catanii

CATANIA, 6. — Dva pomočnika državnega pravdnika sta danes zasedla v navzočnosti branila aretirane roparja, ki se je udeležil roparske akcije na škodo občinske prevoznice ustanove. Gioacchino Sanfilippo, star 21 let, se je baje zakrnil sam vase ter noče povedati ničesar, kar bi spravilo preiskovalne organe na sled za ostalimi roparji, ki so se polastili 110 milijonov lir.

PETINŠTIRIDESET DNI PO ARETACIJI

Grška politična policija še vedno zaslišuje L. Caviglio

Nobene točnejše vesti o usodi italijanske državljanke in ostalih oseb, ki so bile aretirane zaradi organizacije domnevnega Panagulisovega bega

ATENE, 7. — Italijanska državljanica Lorna Caviglio Briffa je 45 dni po aretaciji še vedno v rokah grške vojaške policije, ki jo «zaslišuje» (beri zvernikovo mučilo), ker preiskovalni sodnik še ni dobil uka za njo začne preiskavo. Predstavnik atenskega vojaškega sodišča je izjavil nekemu italijanskemu častniku, da sodniki še vedno čakajo na dokazno gradivo, ki ga je «brala» politična policija. Šele ko bodo preučili dosje bodo začeli preiskovalni postopek in bodo uradno sporočili Lorni Cavigli prestopke, katerih je obtožena.

Vojaška policija medtem molči o usodi in zasliševanjih italijanske državljanke. Ne ve se ničesar tudi o usodi Stathisa Panagulisa in ostalih oseb, ki so jih aretirali, češ da so skušali osvoboditi Aleksandra Panagulisa. Kot je znano je ta v zaporu, ker je skušal leta 1968 ubiti polkovnika Papadopolosa.

Kot smo že omenili pred nekaj dnevi so celotno afero montirali in pripravili grški provokatorji v Italiji.

Desirana policijska psa, ki sta prva zlezla v letalo (Foto Altran)

PO ZAPLEMBI ČILSKEGA BAKRA

Čilski kardinal podpira politiko nacionalizacije

SANTIAGO DE CHILE, 7. — Čilski kardinal Raul Silva Henríquez se je pridružil splošni protestni čilski vladi in čilskemu ljudstvu proti severnoameriški družbi «Kennecott Copper», ki je izlastila francoskile sodejstevske oblasti za planbo 1250 ton čilskega bakra; ki je pripadala neki ladja v Francijo po naročilu nekega francoskega naročnika.

«Lastina in izkoriščanje našega bogastva — je dejal kardinal — pripada suverenosti čilskega ljudstva na osnovi načela, ki ga je sprejela Organizacija združenih narodov. Prepričan sem — je še pristavil — da bosta čilsko in mednarodno javno mnenje prispevala k ustvarjanju znosnih odnosov ter k dialogu, ki bo omogočil hitro in učinkovito rešitev sporov.

Nastop čilskega kardinala je zelo pomemben, ker čilski demokratijska stranka vodi v tem trenutku, skupaj z desničarskimi silami, neizprosen boj proti socialističnemu predsedniku Allendeju, ki je z levčarsko koalicijo, ki ji predseduje, sprožil nacionalizacijo čilskih bakrovih rudnikov. Nacionalizacija je hudo prizadela razne severnoameriške industrijske družbe, ki bi se hotele spet dokopati do prejšnje gospodarske oblasti s pomočjo desničarskih krogov ter občasno tudi s tujimi sodišči, kot je bil primer francoskega sodišča.

ŠPORT ŠPORT ŠPORT

NOGOMET

V KVALIFIKACIJAH ZA SVETOVNO PRVENSTVO 1974

Lahka zmaga italijanskega moštva nad zelo šibkim Luksemburgom

Za resnejši preskus prenovljene ekipe «azzurrov» bo treba počakati do tekme s Švico

Luksembur - Italija 0:4 (0:3)

LUKSEMBURG: Zender, Da Grava, Jeitz, Flenghi, J. Hoffman, Reemer, Weiss, Dussier, Martin, Philipp, Baberg (J. P. Hoffman).
ITALIJA: Zoff, Spinosi, Bellugi, Agropoli, Rosato, Burgnich, Mazzola, Capello, Chinaglia, Rivera, Riva, SODNIK: Wurtz (Francija).

STRELCI: v 4. min. Chinaglia, v 6. in 36. min. Riva, v 62. min. Capello.
KOTI: 5:10.

Po predvidevanju je Italija v Luksemburgu z veliko lahkoto premagala domačine v prvi tekmi svojih izločilnih skupine za svetovno nogometno prvenstvo. Ta tekma pa ne sme na noben način predstavljati nekaj izrednega, čeprav so bili doseženi štirje goli. Luksemburžani so bili presibak nasprotnik, da bi lahko italijanski izvedenci res preverili vrednost državne reprezentance.

Šele tekma s Švico, ki bo čez dva tedna, bo lahko pokazala, kaj je pri Italijanih letos novega in če lahko upajo na kaj več kot pa samo na nekaj zmag, proti šibkejšim nasprotnikom. Potem ko si «azzurri» zagotovili zmago že v prvem polčasu, saj so v šestih minutah zabili kar dva gola, so precej popustili. Njihova premoč je bila razvidna takoj po skupnih akcijah. Razne sekte italijanske ekipe je težko realno oceniti, saj ni imela, na primer, obramba praktično nobenega dela, napadalci pa so bili zelo aktivni, saj niso imeli pred sabo prevelikih ovir. Proti svojem nasprotniku, kjer nastopajo skoraj izključno amaterski nogometaši, so italijanski reprezentant pokazali precej domiselnosti, saj niso skoparili z zaključevanjem v vrata, posebno v prvem polčasu. Novi igralci so povsem zadovoljili, kljub obema goloma pa je bil Riva precej netočen, saj si je zapravil celo vrsto ugodnih priložnosti, ki je streljal previsoko ali pa mimo vrat. Sodelovanje Mazzole in Rive pa se je izkazalo za močnejše, saj je napadalna vrsta in sploh celo.

lotno moštvo z njuno igro pridobilo: Rivera je deloval na sredini igrišča in je stalno zalagal napad, Mazzola pa je bil precej učinkovit s svojimi posegi v ospredje, ko je startal precej globoko s sredine igrišča.

Potem ko so Italijani praktično zmagali že v prvem polčasu, se je drugi del igre umiril in je bil bolj podoben treningu kot pa resnemu mednarodnemu srečanju. Luksemburžani pa, ki so bili tehnično mnogo slabši od Italijanov, so popoloma v redu opravili svojo nalogo in se niso demoralizirali niti takrat, ko so imeli na grbi že štiri goli. Stalno so se naprezali, da bi vsaj v nekaterih primerih zastavili prodiranje svojih nasprotnikov, kar jim je parkrat tudi uspelo. Bili pa so praktično brez napada, saj je bil edini pravi napadalec le Martin, medtem ko so ostali mašili luknje v obrambi in na sredini igrišča. Le nekajkrat jim je uspelo priti v kazenski prostor Italijanov, ne da bi napravili posebno škodo. To pa je povsem razumljivo, saj ni imel Martin v ospredju nobene pomoči.

Obe moštvu sta torej zaigrali tako, kot so mnogi že predvidevali pred tekmo: Luksemburg se je dostojno branil z namenom, da bi prejel čimmanj golov, Italijani pa so skušali prav nasprotno. Rezultat popolnoma odraža potek srečanja, ki je bil enostranski in ni nudil nobene tehnične zanimivosti. O resnični vrednosti sedanje italijanske reprezentance pa se bomo prepričali šele 22. oktobra v tekmi s Švico.

ATLETIKA

Včeraj na Rojcah mala olimpiada med Celovcem, Novo Gorico in Gorico

V Gorici je bilo včeraj jutraj trojno lahkotletsko srečanje med mladinci Gorice, Nove Gorice in Celovca. Prireditelj je goriška občina, ki hoče dati s tem poudarka prvobitni naši mladini z ono teh. dvajset. Prireditelj so se udeležili.

ŠAH

20. OLIMPIADA V SKOPJU

Madžari premagali moštvo Jugoslavije

V prvi skupini vodita z enakim številom točk SFRJ in SZ

SKOPJE, 7. — V Skopju so se danes nadaljevale prekinjene partije 9. kola moške in 5. kola ženske olimpiade. Prekinjena partija med Gligoricem in Portischem se je končala, kot smo predvidevali, z zmago Madžara tako da se je srečanje med Jugoslavijo in Madžarsko končalo z zmago Madžarov z 1,5:2,5. Rezultati prekinjenih partij 9. kola moške šahovske olimpiade so naslednji:

1. SKUPINA	
Švedska - Vzh. Nemčija	0 : 4
Danska - Zah. Nemčija	2 : 2
Jugoslavija - Madžarska	1,5 : 2,5
Španija - Argentina	3 : 1
2. SKUPINA	
Grčija - Filipini	1 : 3
Peru - Avstrija	1 : 3
Albanija - Italija	2,5 : 1,5
Belgija - Izrael	1 : 3
Indonezija - Anglija	0,5 : 3,5
Kuba - Norveška	3 : 1
Kanada - Islandija	2,5 : 1,5
Vodita Anglija in Izrael s 24 točkami.	
3. SKUPINA	
Avstralija - Tunizija	3 : 1
Dominik. Repub. - Bolivija	2,5 : 1,5
Finska - Mehika	3,5 : 0,5
Portugalska - Irsko	3,5 : 0,5
Turčija - Portoriko	3,5 : 0,5
Partija iz 8. kola te skupine Portoriko - Nova Zelandija se je končala neodločno 2:2. Isti rezultat ima tudi partija Škotska-Iran 2:2. Vodi Avstralija s 25,5 točke.	
4. SKUPINA	
Irak - Luksemburg	1,5 : 2,5
Sirija - Faraer	2,5 : 1,5
Hongkong - Andora	3 : 1
Vodi Francija s 26,5 točke.	
Rezultati 3. kola 5. ženske šahovske olimpiade:	
1. SKUPINA	
Bolgarija - SZ	0,5 : 1,5
Vzh. Nemčija - Romunija	1 : 1
Madžarska - Zah. Nemčija	1 : 1
Anglija - Češkoslovaška	0,5 : 1,5

žili najvidnejši zastopniki goriškega politično - upravnega in športnega življenja.

Med dekleti so zmagač Celovčanke, pri fantih pa predstavniki stare Gorice, ki so osvojili 1. mesto tudi na skupni lestvici s 77 točkami. 2. je bil Celovec, 3. pa Nova Gorica 71 točk.

NOGOMET

SAO PAULO, 7. — Potem ko je včeraj brazilski nogometaš Pele izjavil, da ne bo več nastopal, ker ni dosegel finančnega sporazuma s svojim klubom, je danes vodstvo Santosu takoj sprejelo vse njegove zahteve. Edini problem je bila vsota, ki bi jo moral prejeti za tekme odigrane v tujini: pet ali šest milijonov lir...

PO ODSTOPU ODOJKAJEV IZ B LIGE

BOR SI VZGAJA NOV NARAŠČAJ

Borov podmladek vodijo trenerji Vodopivec, Vitez in Furlanič

Odpoved prve Borove odbojarske ekipe v B ligi je bila dokajšen udarec za naš zamejski šport. Zgubili smo svojo najbolj reprezentančno ekipo. Okoli te ekipe se je zbrala vrsta stalnih navijačev, športnih ljubiteljev, navadnih simpatizerjev. Skratka, ustvarila se je večja skupina ljudi, ki se je skoraj vsako drugo soboto zbrala v telovadnici in bodrila odbojkarje, z njimi je trpela in se navduševala. Moštvo je tako zbralo okoli svoje srede večje število slovenskih ljudi. To se je ponavljalo leta in leta.

Letos tega ne bo več. Zguba je dokazila in ne samo za naš šport. Borovi odbojarski predstavniki, pa kljub grenki zgubi, niso ostali praznih rok. Takoi so se lotili dela in so že začeli bodoče delovanje v odbojki.

Z moško odbojko so se začeli s treninzi. Trenerji posel je prevzel Edi Vodopivec, ki je že na prvem treningu imel spodbudno število novih igralcev, katerim bo skušal dati prve odbojarske osnove. Moštvo bo nastopilo v najnižji kategoriji (začelo bo torej znova), ob priliki pa bosta tudi Može in Plesničar pristopila v Borove vrste in tako pomagala s svojo izkušnostjo.

Zenski odbojki so se začeli s treninzi. Trenerji posel je prevzel Edi Vodopivec, ki je že na prvem treningu imel spodbudno število novih igralcev, katerim bo skušal dati prve odbojarske osnove. Moštvo bo nastopilo v najnižji kategoriji (začelo bo torej znova), ob priliki pa bosta tudi Može in Plesničar pristopila v Borove vrste in tako pomagala s svojo izkušnostjo.

Tudi naraščanja ne manjka. Mladinke pripravljajo Giani Furlanič. Te bodo nastopile v mladinskem prvenstvu in v prvenstvu 1. divizije. Poleg teh mladih pa so pri Boru začeli s treninzi tudi z najmlajšimi.

Smučarski odsek SDPT vabi udeležence poletnega treninga na Stelvio, v petek, 13. okt. ob 19.30 na ogled slik, diapozitivov in filma v Ul. Geppa 9.

STELVIO 1972

s posnetki z omenjenega treninga. Vabljeni tudi prijatelji.

KOLESARSTVO

Merckx zmagovalec tudi v Lombardiji

COMO, 7. — Eddy Merckx je zmagal tudi na klasični kolesarski dirki po Lombardiji. Na cilju v Comu se je pre-stavil sam, potem ko je ubežal kakih petdeset kilometrov pred ciljem in si nabral dobro minuto prednosti. Belgijski as je prevozil 236 km dolgo in naporno progo v 6.47'54" s povprečno hitrostjo 39,12 km na uro. Od 158 kolesarjev, ki so startali zjutraj v Milano, jih je prišlo na cilj komaj sedemnajst, 141 pa jih je med potjo odstopilo. Med njimi je bil tudi svetovni prvak Basso in pa Roger de Vlaeminck, ki je bil eden izmed velikih favoritov za osvojitve prvega mesta. Dobro pa se je uvrstil Gimondi, ki je prišel na cilj tretji, potem ko je bil stalno v skupini vodečih skupno z Merckxom, dokler ni ta sam pobegnil.

Vrstni red na cilju:

1. Eddy Merckx (Bel.)
2. Gimondi (Fr.) 1'27" zaost.
3. Gimondi (It.)
4. Verbeeck (Bel.)
5. Houbrechts (Bel.)
6. Zoetemelck (Niz.)
7. Delise (Fr.) 1'30"
8. De Geest (Bel.) 1'35"
9. Bitossi (It.)
10. Dancelli (It.) itd.

ATLETIKA

„DUNAJ, 7. — Avstrijska Ilona Gusenbauer je danes skočila v višini 193 cm (cm manj) od svetovnega rekorda Blagojeve, podrla pa je letvico pri višini 195 cm. Ker je trenutno v izredni formi, je izjavila, da bo v prihodnjih dneh ponovno poskusila zrušiti svetovni rekord. Njen soprog, ki jo tudi trenira, je izrazil svoje prepričanje, da bo Ilona že letos skočila 196 cm ali celo 197 cm.

„DUNAJ, 7. — Avstrijska Ilona Gusenbauer je danes skočila v višini 193 cm (cm manj) od svetovnega rekorda Blagojeve, podrla pa je letvico pri višini 195 cm. Ker je trenutno v izredni formi, je izjavila, da bo v prihodnjih dneh ponovno poskusila zrušiti svetovni rekord. Njen soprog, ki jo tudi trenira, je izrazil svoje prepričanje, da bo Ilona že letos skočila 196 cm ali celo 197 cm.

„DUNAJ, 7. — Avstrijska Ilona Gusenbauer je danes skočila v višini 193 cm (cm manj) od svetovnega rekorda Blagojeve, podrla pa je letvico pri višini 195 cm. Ker je trenutno v izredni formi, je izjavila, da bo v prihodnjih dneh ponovno poskusila zrušiti svetovni rekord. Njen soprog, ki jo tudi trenira, je izrazil svoje prepričanje, da bo Ilona že letos skočila 196 cm ali celo 197 cm.

„DUNAJ, 7. — Avstrijska Ilona Gusenbauer je danes skočila v višini 193 cm (cm manj) od svetovnega rekorda Blagojeve, podrla pa je letvico pri višini 195 cm. Ker je trenutno v izredni formi, je izjavila, da bo v prihodnjih dneh ponovno poskusila zrušiti svetovni rekord. Njen soprog, ki jo tudi trenira, je izrazil svoje prepričanje, da bo Ilona že letos skočila 196 cm ali celo 197 cm.

„DUNAJ, 7. — Avstrijska Ilona Gusenbauer je danes skočila v višini 193 cm (cm manj) od svetovnega rekorda Blagojeve, podrla pa je letvico pri višini 195 cm. Ker je trenutno v izredni formi, je izjavila, da bo v prihodnjih dneh ponovno poskusila zrušiti svetovni rekord. Njen soprog, ki jo tudi trenira, je izrazil svoje prepričanje, da bo Ilona že letos skočila 196 cm ali celo 197 cm.

„DUNAJ, 7. — Avstrijska Ilona Gusenbauer je danes skočila v višini 193 cm (cm manj) od svetovnega rekorda Blagojeve, podrla pa je letvico pri višini 195 cm. Ker je trenutno v izredni formi, je izjavila, da bo v prihodnjih dneh ponovno poskusila zrušiti svetovni rekord. Njen soprog, ki jo tudi trenira, je izrazil svoje prepričanje, da bo Ilona že letos skočila 196 cm ali celo 197 cm.

„DUNAJ, 7. — Avstrijska Ilona Gusenbauer je danes skočila v višini 193 cm (cm manj) od svetovnega rekorda Blagojeve, podrla pa je letvico pri višini 195 cm. Ker je trenutno v izredni formi, je izjavila, da bo v prihodnjih dneh ponovno poskusila zrušiti svetovni rekord. Njen soprog, ki jo tudi trenira, je izrazil svoje prepričanje, da bo Ilona že letos skočila 196 cm ali celo 197 cm.

„DUNAJ, 7. — Avstrijska Ilona Gusenbauer je danes skočila v višini 193 cm (cm manj) od svetovnega rekorda Blagojeve, podrla pa je letvico pri višini 195 cm. Ker je trenutno v izredni formi, je izjavila, da bo v prihodnjih dneh ponovno poskusila zrušiti svetovni rekord. Njen soprog, ki jo tudi trenira, je izrazil svoje prepričanje, da bo Ilona že letos skočila 196 cm ali celo 197 cm.

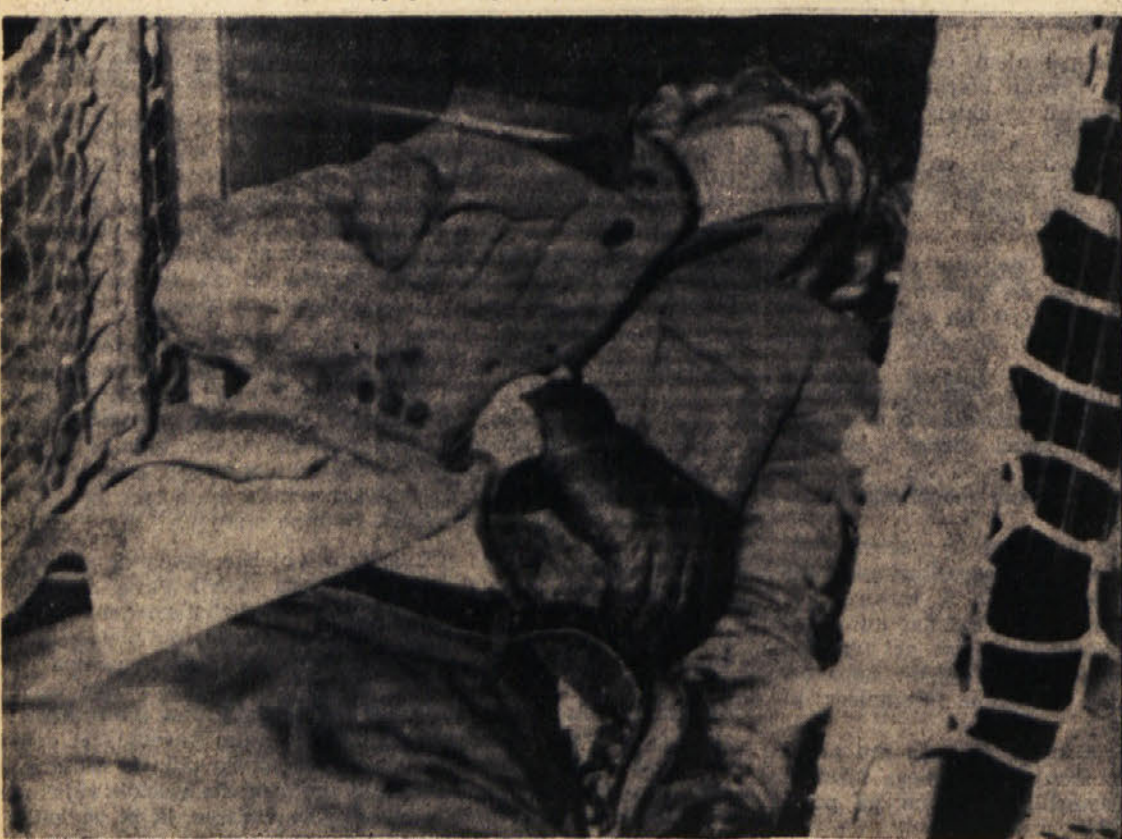
„DUNAJ, 7. — Avstrijska Ilona Gusenbauer je danes skočila v višini 193 cm (cm manj) od svetovnega rekorda Blagojeve, podrla pa je letvico pri višini 195 cm. Ker je trenutno v izredni formi, je izjavila, da bo v prihodnjih dneh ponovno poskusila zrušiti svetovni rekord. Njen soprog, ki jo tudi trenira, je izrazil svoje prepričanje, da bo Ilona že letos skočila 196 cm ali celo 197 cm.

„DUNAJ, 7. — Avstrijska Ilona Gusenbauer je danes skočila v višini 193 cm (cm manj) od svetovnega rekorda Blagojeve, podrla pa je letvico pri višini 195 cm. Ker je trenutno v izredni formi, je izjavila, da bo v prihodnjih dneh ponovno poskusila zrušiti svetovni rekord. Njen soprog, ki jo tudi trenira, je izrazil svoje prepričanje, da bo Ilona že letos skočila 196 cm ali celo 197 cm.

„DUNAJ, 7. — Avstrijska Ilona Gusenbauer je danes skočila v višini 193 cm (cm manj) od svetovnega rekorda Blagojeve, podrla pa je letvico pri višini 195 cm. Ker je trenutno v izredni formi, je izjavila, da bo v prihodnjih dneh ponovno poskusila zrušiti svetovni rekord. Njen soprog, ki jo tudi trenira, je izrazil svoje prepričanje, da bo Ilona že letos skočila 196 cm ali celo 197 cm.

„DUNAJ, 7. — Avstrijska Ilona Gusenbauer je danes skočila v višini 193 cm (cm manj) od svetovnega rekorda Blagojeve, podrla pa je letvico pri višini 195 cm. Ker je trenutno v izredni formi, je izjavila, da bo v prihodnjih dneh ponovno poskusila zrušiti svetovni rekord. Njen soprog, ki jo tudi trenira, je izrazil svoje prepričanje, da bo Ilona že letos skočila 196 cm ali celo 197 cm.

„DUNAJ, 7. — Avstrijska Ilona Gusenbauer je danes skočila v višini 193 cm (cm manj) od svetovnega rekorda Blagojeve, podrla pa je letvico pri višini 195 cm. Ker je trenutno v izredni formi, je izjavila, da bo v prihodnjih dneh ponovno poskusila zrušiti svetovni rekord. Njen soprog, ki jo tudi trenira, je izrazil svoje prepričanje, da bo Ilona že letos skočila 196 cm ali celo 197 cm.

Ivano Boccaccio leži mrtve na prehodu med pilotsko in potniško kabino